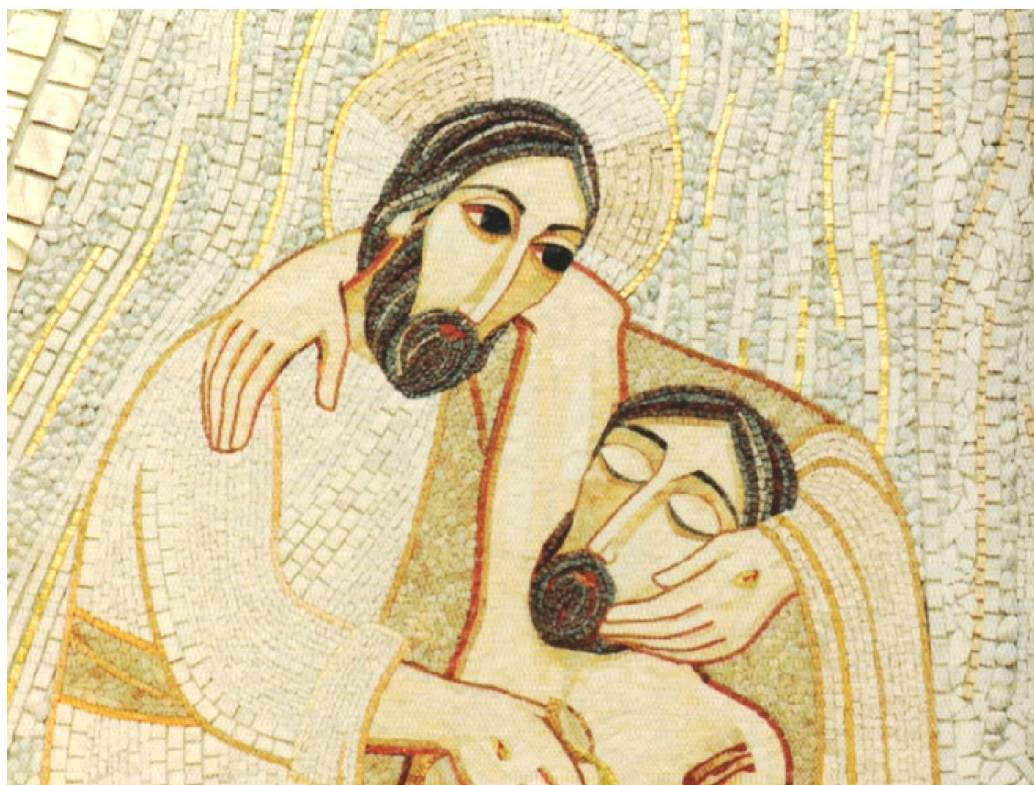

TỦ SÁCH THĂNG TIẾN GIÁO DÂN

GIÁO DÂN HỢP TUYỂN

SỐ 19 THÁNG 7/2016

**“SỐNG NẪM THÁNH LÒNG THƯƠNG XÓT
VỚI VIỆC TÂN PHÚC ÂM HÓA
ĐỜI SỐNG XÃ HỘI”**

**GIÊRÔNIMÔ NGUYỄN VĂN NỘI
VÀ NHÓM BẠN THỰC HIỆN**

CÁC SỐ GIÁO DÂN HỢP TUYỂN ĐÃ PHÁT HÀNH

- GDHT 1 (1/2012): GIÁO DÂN TRONG GIÁO HỘI VÀ XÃ HỘI**
- GDHT 2 (4/2012): GIÁO DÂN VIỆT NAM VỚI CÔNG ĐỒNG VATICAN II**
- GDHT 3 (7/2012): GIÁO DÂN VIỆT NAM SỐNG ĐẠO XƯA VÀ NAY**
- GDHT 4 (10/2012): GIÁO DÂN VIỆT NAM LOAN BÁO TIN MỪNG**
- GDHT 5 (12/2012): GIÁO DÂN SỐNG ĐỨC TIN**
- GDHT 6 (3/2013): GIÁO DÂN CẦU NGUYỆN**
- GDHT 7 (6/2013): GIÁO DÂN VỚI THÁNH KINH LÀ LỜI MẠC KHẢI**
- GDHT 8 (9/2013): GIÁO DÂN VỚI GIÁO HUẤN XÃ HỘI CỦA GIÁO HỘI**
- GDHT 9 (12/2013): GIÁO DÂN VỚI VIỆC CANH TÂN ĐỜI SỐNG ĐỨC TIN**
- GDHT 10 (3/2014): GIÁO DÂN VỚI VIỆC “TÂN PHÚC HÓA ĐỜI SỐNG GIA ĐÌNH”**
- GDHT 11 (05/2014): GIÁO DÂN “XÂY DỰNG GIA ĐÌNH HẠNH PHÚC VÀ HỮU ÍCH”**
- GDHT 12 (8/2014): GIÁO DỤC GIA ĐÌNH ĐỂ CON CÁI NÊN NGƯỜI VÀ NÊN NGƯỜI KITÔ HỮU**
- GDHT 13 (11/2014): TÂN PHÚC ÂM HÓA ĐỜI SỐNG CÁC GIÁO XỨ**
- GDHT 14 (2/2015): KỶ NIỆM 50 NĂM CÔNG ĐỒNG VATICAN II**
- GDHT 15 (5/2015): GIÁO XỨ SỐNG HIỆP THÔNG BÁC ÁI & LÀM CHỨNG CHO TÌNH YÊU KITÔ GIÁO**
- GDHT 16 (8/2015): MÔI TRƯỜNG SINH THÁI**
- GDHT 17 (11/2015): TÂN PHÚC ÂM HÓA ĐỜI SỐNG XÃ HỘI**
TRONG NĂM THÁNH LÒNG THƯƠNG XÓT
- GDHT 18 (3/2016): CÔNG BỐ LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT**
TRONG NĂM TÂN PHÚC ÂM HÓA ĐỜI SỐNG XÃ HỘI
- GDHT 19 (7/2016): SỐNG NĂM THÁNH LÒNG THƯƠNG XÓT**
VỚI VIỆC TÂN PHÚC ÂM HÓA ĐỜI SỐNG XÃ HỘI

Ghi chú: Bạn nào muốn có các số GDHT trên, có thể hỏi nơi Thư Quán thuộc Trung Tâm Mục Vụ Tổng Giáo Phận Sài Gòn.

LỜI NGỎ

Hội đồng Giám mục Việt Nam đã chọn chủ đề cũng là đường hướng mục vụ cho năm 2016 là **“Tân Phúc Âm hóa đời sống xã hội”**, tiếp theo chủ đề của mấy năm trước là **“Tân Phúc âm hóa đời sống gia đình”** (2014) và **“Tân Phúc Âm hóa đời sống giáo xứ và cộng đoàn thánh hiến”** (2015).

Nhưng vì Đức Thánh Cha Phanxicô đã chọn Năm 2016 cho việc Tôn Kính Lòng Chúa Thương Xót, cho nên năm nay Giáo Hội Việt Nam có hai trọng tâm mục vụ: **“Năm Thánh Lòng Chúa Thương Xót”** và **“Năm Tân Phúc âm hóa đời sống xã hội”**.

Văn Phòng Hội Đồng Giám Mục Việt Nam lồng hai chủ đề trên thành một chủ đề duy nhất: **“Sống Năm Thánh Lòng Thương Xót với việc Tân Phúc Âm hóa đời sống xã hội”**.

Trong lời Ngỏ Giáo Dân Hợp Tuyển số trước (18), chúng tôi đã thẳng thắn nêu lên nhận định và bày tỏ lo ngại của mình rằng: *“Khuynh hướng tự nhiên của giáo dân và giáo sĩ Việt Nam là quan tâm đến Năm Thánh Lòng Thương Xót mà bỏ quên Năm Tân Phúc Âm hóa đời sống xã hội. Ngay trong việc cử hành Năm Thánh Lòng Thương Xót, không khéo chúng ta cũng chỉ nhấn mạnh đến khía cạnh tình cảm thiêng liêng mà lãng quên hành động xã hội cụ thể. Thật ra nếu hiểu cho đúng thì chúng ta phải hòa trộn hai nội dung vào làm một: Thể hiện lòng Chúa thương xót bằng những việc làm cụ thể nhằm biến đổi, canh tân đời sống xã hội.”*

Hình như Chúa Quan Phòng muốn ban cho Giáo Hội Việt Nam một hồng ân lớn lao, một cơ hội không thể tốt hơn để các thành phần Dân Chúa không quên việc Tân Phúc âm hóa đời sống xã hội trong Năm Thánh Lòng Thương Xót này, qua vụ cá chết hàng loạt tại một số tỉnh ven Biển Miền Trung. Sự kiện trên đã và đang khiến nhiều người (lãnh đạo tôn giáo, nhân sĩ trí thức, các tổ chức xã hội dân sự...) phải lên tiếng. Sự kiện trên đã và đang khiến nhiều

người, lương cũng như giáo, dẫn thân vào công cuộc bảo vệ chân lý và quyền con người, lên án sự phá hoại môi trường sống của người và vật của nước ta,

Nhưng vấn đề là làm sao để đại đa số Ki-tô hữu Việt Nam ý thức và đóng góp công sức mình vào việc bảo vệ môi trường và đòi hỏi đường lối cai trị của nhà cầm quyền phải minh bạch và công bằng.

Để đóng góp vào công cuộc chung lớn lao và cấp bách trên, Giáo Dân Hợp Tuyển số 19 sẽ công hiến một số bài gợi ý mục vụ về cách mừng kính Lòng Thương Xót và canh tân sống xã hội (Phần I), và một số bài phát biểu của vài ba Giám mục (Thông Cáo, Thư Chung, Bài giảng v.v...) và các tổ chức dân sự, xã hội, chính trị Việt Nam có liên quan đến thảm họa môi trường Biển hồi tháng 5 vừa qua (Phần II).

Sau cùng là vài tin vui cho sự thăng tiến giáo dân (Phần III).

Sàigòn ngày 09 tháng 07 năm 2016
Giêrônimô Nguyễn Văn Nội và Nhóm Bạn

Địa chỉ liên lạc

Giêrônimô Nguyễn Văn Nội
Email: hnoivnguyen@yahoo.ca
ĐT 098 648 0337

Chủ đề GDHT số 20 (tháng 10/2016)

NỘI DUNG GIÁO DÂN HỢP TUYỂN 19

CÁC SỐ GIÁO DÂN HỢP TUYỂN ĐÃ PHÁT HÀNH.....	3
LỜI NGỎ.....	4
NỘI DUNG GIÁO DÂN HỢP TUYỂN SỐ 19.....	6
LÒNG THƯƠNG XÓT LÀ CÁCH SỐNG CHÚ KHÔNG PHẢI LÀ MỘT TỪ TRỪU TƯỢNG.....	7

PHẦN THỨ NHẤT: GỢI Ý MỤC VỤ

LAO ĐỘNG THỂ HIỆN PHẨM GIÁ THỤ TẠO THEO HÌNH ẢNH CỦA ĐẢNG HAY THƯƠNG XÓT.....	9
ĐỐI THOẠI XÃ HỘI: TRUYỀN THÔNG LÒNG THƯƠNG XÓT.....	13
CÔNG LÝ VÀ HÒA BÌNH TRONG XÃ HỘI: KHỞI ĐẦU CHO LÒNG THƯƠNG XÓT.....	17
TÂN PHÚC ÂM HÓA MÔI SINH VĂN HÓA.....	21

PHẦN THỨ HAI: THỰC HÀNH

THÔNG BÁO CỦA CHỦ TỊCH HỘI ĐỒNG GIÁM MỤC VIỆT NAM.....	25
THƯ GIẢI THÍCH THÔNG BÁO CỦA ĐTCM. PHAOLÔ BÙI VĂN ĐỌC, CT/HĐGCMVN.....	27
THƯ CHUNG CỦA ĐỨC GIÁM MỤC PHAOLÔ NGUYỄN THÁI HỢP.....	29
TRẢ LẠI MÂM CƠM TRONG LÀNH CHO NGƯỜI DÂN VIỆT.....	33
ĐỨC CHA GIÁO PHẬN XUÂN LỘC GỬI THƯ KÊU GỌI CẦU NGUYỆN VÀ GIÚP ĐỖ.....	38
TRỞ THÀNH DỤNG CỤ CỦA TÌNH YÊU THƯƠNG XÓT.....	40
ĐỨC TỔNG GIÁM MỤC GIUSE NGÔ QUANG KIẾT KỂ CHUYỆN VĨNG ÁNG.....	44
TỪ TRONG CÁI CHẾT HÃY XÂY DỰNG LẠI QUÊ HƯƠNG.....	50
“SỰ THẬT GIẢI THOÁT ANH EM”.....	54
TUYÊN BỐ CỦA CÁC TỔ CHỨC XÃ HỘI DÂN SỰ VÀ CHÍNH TRỊ VIỆT NAM.....	62
PHẢI LÀM ĐIỀU NÀY NHƯNG ĐƯỢC BỎ ĐIỀU KIA.....	70
NHỮNG ĐIỀU THIẾT YẾU ĐỂ TRỞ THÀNH GIÁO DÂN TRƯỞNG THÀNH.....	72

PHẦN THỨ BA: TIN VUI

VATICAN MUỐN CẢI THIỆN QUAN HỆ GIỮA CÁC PHONG TRÀO GIÁO DÂN VÀ PHẨM TRẬT HỘI THÁNH.....	76
BỘ GIÁO LÝ ĐỨC TIN KÊU GỌI CÁC GIÁM MỤC VÀ PHONG TRÀO GIÁO DÂN TÔN TRỌNG NHAU.....	78
THÔNG điệp LAUDATO SI' GỢI CẢM HỨNG CHO GIỚI TRẺ CÔNG GIÁO PAKISTAN.....	82
THÁNH CA NĂM THÁNH LÒNG THƯƠNG XÓT: THEO LÒNG THƯƠNG XÓT.....	83

LÒNG THƯƠNG XÓT LÀ CÁCH SỐNG, KHÔNG PHẢI LÀ MỘT TỪ TRỪU TƯỢNG

“Dừng dung với người nghèo và người đau khổ ‘biến Kitô hữu thành kẻ đạo đức giả.’”

Tags: Năm Thánh Lòng Thương Xót, phục vụ tha nhân

July 4, 2016

Tin Giáo hội

Đức Thánh Cha Phanxicô chào đón bé gái trong buổi tiếp kiến đặc biệt Năm Lòng Thương Xót tại Quảng Trường Thánh Phêrô hôm 30.1.2016. Ảnh: CNS/Paul Haring

Kitô hữu nào chọn ứng xử nhân từ với tha nhân thì cảm nghiệm được đời sống chân thực và có “mắt để nhìn thấy, có tai để nghe, và có tay để an ủi”, từ CNS trích lời Đức Thánh cha nói hôm 30.6

trong buổi tiếp kiến Năm Lòng Thương Xót tại Quảng trường Thánh Phêrô.

Lãnh cảm trước nỗi khốn cùng của người nghèo và người đau khổ – ngài nói – Kitô hữu sẽ trở thành “những kẻ đạo đức giả” và chìm trong “trạng thái ngủ mê tâm linh làm tê liệt tâm trí và khiến đời sống trở nên khô cằn”.

“Những người nào trải qua cuộc đời, bước đi trong đời sống mà không biết đến nhu cầu của tha nhân, không nhìn thấy các nhu cầu tâm linh và vật chất là những người không sống – ngài nói – Họ là những người không biết phục vụ tha nhân. Và hãy nhớ cho rõ điều này: Người nào không sống để phục vụ thì không phục vụ gì cho cuộc đời này cả”.

Thay vào đó, ngài nói, những ai đã cảm nghiệm lòng thương xót của Thiên Chúa trong chính đời sống của mình thì không còn vô cảm trước nhu cầu của tha nhân. Không như những vấn đề lý thuyết, công việc của lòng thương xót là “nhân chứng cụ thể” thúc giục Kitô hữu “xắn tay áo lên để làm việc đi đau khổ”.

UCAN VIET NAM
[Sưu tập của GDHT]

GỢI Ý MỤC VỤ

SỐNG NĂM THÁNH LÒNG THƯƠNG XÓT

VỚI VIỆC TÂN PHÚC-ÂM-HOÁ ĐỜI SỐNG XÃ HỘI

---o0o---

LAO ĐỘNG THỂ HIỆN PHẨM GIÁ THỤ TẠO

THEO HÌNH ẢNH CỦA ĐÁNG HAY THƯƠNG XÓT

1. Học thuyết xã hội của Hội Thánh Công giáo là công cụ hữu hiệu của Phúc-âm-hoá

Hội Thánh luôn băn khoăn thao thức tìm cách làm sao để công bố Tin Mừng và làm cho Tin Mừng hiện diện trong các mối quan hệ xã hội vốn phong phú mà cũng phức tạp. Công cuộc Phúc-âm-hoá xã hội may mắn có chỉ nam hướng dẫn của Hội Thánh đặc biệt nhất là *Học thuyết Xã hội của Giáo hội Công giáo*.

Học thuyết xã hội của Giáo hội “tự nó là một công cụ hữu hiệu để Phúc-âm-hoá” [1]. Học thuyết xã hội, vốn khai sinh từ những cuộc gặp gỡ luôn mới mẻ của thông điệp Tin Mừng với đời sống xã hội, cho nên đó là một phương cách đặc biệt để Hội Thánh thi hành tác vụ rao giảng Lời Chúa và làm ngôn sứ [2]. “Thật vậy, giảng dạy và phổ biến học thuyết xã hội là những việc làm có liên quan tới sứ mạng Phúc-âm-hoá của Giáo hội và là một phần thiết yếu trong thông điệp Kitô giáo, vì học thuyết ấy cho biết những hậu quả cụ thể của thông điệp này trong đời sống xã hội, cũng như đặt những việc làm hằng ngày và những cuộc đấu tranh cho công lý mỗi ngày vào trong bối cảnh làm chứng cho Đức Kitô Cứu Thế” [3].

Một lưu ý cần thiết đầu tiên Công đồng nhắc nhở: *Giáo hội không lãnh lấy trách nhiệm về hết mọi khía cạnh của cuộc sống trong xã hội mà chỉ lên tiếng trong phạm vi chuyên môn của mình, tức là công bố Đức Kitô là Đấng Cứu Chuộc*, nghĩa là phạm vi tôn giáo. “Đức Kitô không để lại cho Giáo hội một sứ mạng thuộc phạm vi chính trị, kinh tế hay xã hội; mục tiêu Người trao cho Giáo hội là mục tiêu tôn giáo. Nhưng sứ mạng tôn giáo này có thể là nguồn đưa tới những dẫn thân, đường hướng và sức sống để Giáo hội tìm cách thiết lập và củng cố cộng đồng nhân loại cho đúng với luật Chúa” [4].

2. Lao động là chìa khoá của toàn bộ vấn đề xã hội

Đức Gioan Phaolô II qua thông điệp *Laborem Exercens* (1981) đã vạch ra một nền linh đạo và đạo đức cho lao động, giá trị căn bản của con người, là nhân tố trên hết của các hoạt động kinh tế và là chìa khoá của toàn bộ vấn đề xã hội [5]. Lao động được hiểu không chỉ theo nghĩa khách quan và vật chất, mà còn phải ghi nhớ chiều kích chủ quan của lao động, như một sự biểu hiện bản thân.

Theo nghĩa khách quan, lao động là “tổng hợp những hoạt động, những tài nguyên, những phương tiện và công nghệ mà con người dùng để sản xuất ra sự vật, để thi hành quyền thống trị của mình trên trái đất”. Theo nghĩa chủ quan, “lao động là hoạt động của con

người trong tư cách là một hữu thể năng động có khả năng làm nhiều việc trong tiến trình lao động, phù hợp với thiên hướng riêng của mình”. Lao động theo nghĩa khách quan là khía cạnh hay thay đổi vì lệ thuộc vào sự thay đổi của điều kiện công nghệ, văn hoá, xã hội và chính trị. Còn lao động theo nghĩa chủ quan là khía cạnh bền vững của lao động, không lệ thuộc vào cái người ta sản xuất ra mà chỉ lệ thuộc vào phẩm giá của những con người. Khía cạnh chủ quan của lao động này đã làm cho lao động có được một phẩm giá đặc biệt, khiến chúng ta không được phép coi lao động chỉ là một hàng hoá hay chỉ là một yếu tố phi ngôi vị trong guồng máy sản xuất. *“Con người mới chính là thước đo phẩm giá của lao động”* [6]. Phải đặt khía cạnh chủ quan ưu tiên hơn khía cạnh khách quan của lao động, vì đó là khía cạnh của chính con người đang tham gia lao động, con người đang quyết định phẩm chất và giá trị cuối cùng của lao động. Lao động phát xuất từ con người và chủ yếu hướng tới con người, lấy con người làm mục tiêu cuối cùng của mình.

3. Phẩm giá của con người, được tạo dựng theo hình ảnh của Thiên Chúa, thể hiện qua lao động

Lao động của con người xuất phát trực tiếp từ những con người, đã được tạo dựng theo hình ảnh của Thiên Chúa và được kêu gọi để tiếp nối công trình tạo dựng, cùng với nhau và cho nhau, bằng việc làm chủ trái đất [7]. Vì vậy lao động là một bổn phận [8]. Lao động biểu dương các hồng ân của Đấng Tạo Hoá và những tài năng đã lãnh nhận. “Lao động cũng có giá trị cứu chuộc. Khi chịu đựng những vất vả của lao động trong sự kết hợp với Chúa Giêsu, người thợ làng Nazareth và đã chịu chết trên thập giá, con người cộng tác một cách nào đó với Con Thiên Chúa trong công trình cứu chuộc của Người. Họ biểu lộ mình là môn đệ của Đức Kitô, khi vác thập giá hằng ngày trong hoạt động họ được mời gọi chu toàn. Lao động có thể là một phương thể thánh hoá và làm sinh động các thực tại trần thế trong Thần Khí của Đức Kitô” [9]. Như vậy, khi

lao động con người thể hiện phẩm giá làm con Thiên Chúa vì được tạo dựng và cứu chuộc trong Đức Kitô, Dung mạo nhân loại của Lòng Thương Xót vĩnh cửu.

Câu hỏi chia sẻ và thảo luận

- 1) Anh chị có lúc nào cảm nhận được niềm vui và hứng khởi của người làm việc “trong vườn nho” của Chủ mình, là Thiên Chúa là Cha, tại nhà hay tại nơi làm việc, trong xã hội hay Giáo hội không?
- 2) Đôi khi trong công việc phục vụ hay lao động, anh chị có gặp thể lưỡng nan phải chọn lựa giữa hiệu quả công việc và sự hài hoà giữa người với người, lúc đó anh chị thường xuyên chọn cái gì: con người hay hiệu quả công việc?
- 3) Là người lãnh đạo, lớn hay nhỏ, anh chị có quan tâm đến lương bổng và đời sống của những người dưới quyền mình hay không? Quan tâm như thế nào?

Chú thích:

[1] Gioan Phaolô II, td. *Centesimus annus (bách chu niên)*, 54.

[2] Gioan Phaolô II, td. *Sollicitudo rei socialis (quan tâm đến các thực tại xã hội)*, 41.

[3] Gioan Phaolô II, op. Cit., 5. X. Hđtt clhb, “tóm lược học thuyết xã hội của Giáo hội Công giáo”, libreria editrice vaticana 2004, bản dịch việt ngữ của Ủy ban Bác ái xã hội/ hđgmvn 2007, nxb. tôn giáo.

[4] Công đồng Vatican II, HC. *Gaudium et spes*, 42.

[5] x. Hđtt clhb, “tóm lược học thuyết xã hội của Giáo hội Công giáo”, 101.

[6] *ibid.*, 271.

[7] x. Glhtcg, 2427.

[8] x. 2 Tx 3,10.

[9] x. Glhtcg, 2427.

ĐỐI THOẠI XÃ HỘI: TRUYỀN THÔNG LÒNG THƯƠNG XÓT

Cần không ngừng chiêm ngắm Dung mạo Lòng Thương Xót màu nhiệm của Thiên Chúa, vì đó là nguồn suối của hoan lạc, thanh bình, và bình an. Ơn cứu độ của chúng ta tùy thuộc điều đó. Thương Xót tỏ lộ chính màu nhiệm của Ba Ngôi Ngàn Trùng Chí Thánh, là hành động tối thượng và tối hậu của Thiên Chúa đến gặp gỡ chúng ta. Từ đó, Thương Xót trở thành luật cơ bản trong con tim của kẻ chân thành nhìn sâu vào ánh mắt của anh chị em mình trên hành trình cuộc đời. Đó chính là ý nghĩa và môi sinh trong lành nhất cho mọi cuộc gặp gỡ và đối thoại trong gia đình và xã hội. Như thế, Thương Xót vừa là chiếc cầu nối Thiên Chúa và con người, mở ra niềm hy vọng được yêu thương mãi mãi dẫu chúng ta bất xứng vì phạm tội, vừa là thông điệp tin mừng cuối cùng muốn loan báo. Đối với Kitô hữu, mọi cuộc đối thoại ở mọi cấp độ

thuộc mọi lãnh vực (trong gia đình, giữa các gia đình, tại môi trường nghề nghiệp, với người nghèo, với xã hội, với văn hóa, liên tôn, trong kinh tế-chính trị...) đều là đối thoại cứu độ.

1. Đối thoại cứu độ

Từ sau Công đồng Vatican II, quan hệ giữa Hội Thánh và thế giới hôm nay vẫn luôn được đặt nặng và theo đuổi trong tinh thần đối thoại. Thánh Giáo hoàng Gioan Phaolô II nhìn nhận “tính cách quan trọng của đối thoại như một thể thức đặc trưng của đời sống Hội Thánh tại châu Á” ^[1]. Ước muốn đối thoại không phải là một chiến lược để sống chung hòa bình giữa các dân tộc, nhưng là phần thiết yếu trong sứ mạng của Hội Thánh ^[2], vì nhằm thông chuyển Tình yêu thể hiện qua Lòng Thương Xót muốn cứu độ. Đó là đối thoại của Thiên Chúa Cha ban ơn cứu độ với nhân loại, qua Chúa Con trong quyền năng Chúa Thánh Thần, thể hiện nơi Hội Thánh, Thân Thể huyền nhiệm và là Bí tích phổ quát của Chúa Kitô.

Hội Thánh chỉ có thể chu toàn sứ mạng theo đường lối hành động của Thiên Chúa trong Đức Giêsu Kitô. Người đã thành con người, chia sẻ cuộc sống của con người và nói bằng ngôn ngữ loài người để truyền đạt sứ điệp cứu độ. Đối thoại mà Hội Thánh đề xuất cũng theo cùng đường lối Mẫu nhiệm Nhập thể. Chúng ta không quên:

– Sáng kiến đối thoại là của Thiên Chúa (1 Ga 4,10). Đến lượt chúng ta phải có sáng kiến nới rộng cuộc đối thoại đó đến mọi người. Hội Thánh không chờ đợi mà phải đi bước trước.

– Đối thoại bắt nguồn từ Tình Thương, Lòng Thương Xót của Thiên Chúa (Ga 3,16). Chỉ có tình yêu, lòng nhiệt thành vô vị lợi thúc đẩy chúng ta, mà không có động lực nào khác.

– Đối thoại vô cầu (không đo bằng công trạng, hay sự đáp ứng xứng hợp), vô giới hạn, không tính toán, không so hơn thiệt, không định mức cho đối thoại.

– Đối thoại không cưỡng chế ai đón nhận, nhưng mời gọi yêu thương, khơi trách nhiệm, để con người hoàn toàn tự do hay từ chối. Đối thoại còn tự thích nghi với nhu cầu và tâm trạng mỗi người.

– Đối thoại dành cho mọi người, không phân biệt (CI 3,11).

– Đối thoại cứu độ là một hành trình tiệm tiến, kiên nhẫn, khởi đầu khiêm tốn, vì “thời gian lớn hơn không gian” ^[3]: cần thời gian cho sự chín muồi về tâm lý, về lịch sử, biết chờ đợi “thời gian viên mãn”, nhưng không triển hạn đến ngày mai cái có thể làm hôm nay. Nhạy cảm với thời cơ thích hợp và ý thức giá trị thời gian. Mỗi ngày chúng ta một đổi mới, bắt đầu lại, không chờ đợi bên đối tác.

2. Đức tính cần cho đối thoại

Đối thoại cứu độ có thể nói là một nghệ thuật truyền thông thiêng liêng, nên chủ thể đối thoại cần có những đức tính sau đây trong khi tiến hành đối thoại: minh bạch, dịu dàng, tin tưởng, khôn ngoan.

– Trước tiên là sự *minh bạch*. Đối thoại với nhau là để hiểu nhau. Do đó nội dung trao đổi phải rõ ràng, dễ hiểu, không mơ hồ, không úp mở, dấu phải hết sức tế nhị. Đối thoại là cách truyền đạt tư tưởng mời gọi vận dụng những khả năng cao nhất của con người.

– Kế đến là sự *dịu dàng*. Như Chúa Giêsu dạy “hãy học cùng tôi, vì tôi hiền lành và khiêm nhượng trong lòng” (Mt 11,29). Lời lẽ đối thoại không được tỏ ra kiêu căng, châm chích, gây phật lòng người khác. Sức thuyết phục do uy quyền tự bên trong của chân lý được trình bày, từ tình yêu – thương xót mà nó tỏa ra, từ gương sống động của người đối thoại.

– Đức tính thứ ba là *tin tưởng*. Tin vào sức mạnh của lời nói của mình, tin vào sự cởi mở và khả năng đón nhận của đối tác. Lòng tin tưởng khơi gợi mở lòng, tâm sự, tạo tình thân. Tin tưởng kết nối các tâm trí, cùng tâm tình, gắn bó với điều tốt đẹp, loại trừ ích kỷ.

– Sau cùng là sự *khôn ngoan*. Biết lưu tâm đến tâm trạng và tinh thần của người đối thoại (Mt 7,6). Thích ứng tùy theo đối tượng: có khi là đứa trẻ con, có lúc với kẻ không có văn hóa, khi thì với người trí thức ... lưu ý đến những điểm nhạy cảm.

Câu hỏi chia sẻ và thảo luận

- 1) Trong gia đình, trong khu xóm, làng xã, trường học, trong giáo xứ anh chị, đã và đang có những loại gặp gỡ và đối thoại nào? Có những “nơi” nào cần thúc đẩy, cổ vũ đối thoại hơn nữa?
- 2) Anh chị có cảm thấy niềm vui của tình yêu cứu độ thúc đẩy mình đi ra gặp gỡ đối thoại với mọi người, với cả “kẻ thù ghét” mình không?
- 3) Người lãnh đạo cộng đoàn của anh chị, và chính anh chị thấy cần chú ý rèn luyện và tập sống đức tính nào nhất trong những đức tính cần cho đối thoại?

Chú thích:

^[1] Gioan Phaolô II, *Ecclesia in Asia*, 3.

^[2] *Ibid.*, 29.

^[3] ĐTC. Phanxicô, *Evangelii Gaudium (Niềm Vui Tin mừng)*, 222-223. “Thời gian lớn hơn không gian” là một trong bốn nguyên tắc của ĐTC. Phanxicô đưa ra trong Tông huấn. Nguyên tắc này giúp ta làm việc chậm mà chắc chắn, không dễ bị chi phối quá mức bởi kết quả tức thời. Nó giúp ta kiên trì chịu đựng khó khăn và nghịch cảnh, những đổi thay bắt buộc trong kế hoạch của ta. Nó mời gọi ta đối diện và chấp nhận sức căng thẳng giữa cái viên mãn và hoàn cảnh giới hạn hiện tại, và ưu tiên cho yếu tố thời gian (số 223).

CÔNG LÝ VÀ HÒA BÌNH TRONG XÃ HỘI: **KHỞI ĐẦU CHO LÒNG THƯƠNG XÓT**

1. Sự dừng dưng toàn cầu hoá

Dừng dưng là đóng kín con tim trước tha nhân, nhắm mắt không nhìn thấy xung quanh mình, hay tránh né không để bị đụng chạm bởi các vấn đề của người khác, nhất là của những người cùng khổ, gặp nạn. Đức Thánh Cha Phanxicô nói thái độ dừng dưng ngày nay đã vượt quá ngưỡng cá nhân, thêm gia đình, để mang chiều kích toàn cầu ^[1]. Đức Thánh Cha nêu lên vài hình thức dừng dưng ngày nay:

– Trước hết là sự dừng dưng đối với Thiên Chúa. Từ đó mà con người dừng dưng với tha nhân, với thiên nhiên, thế giới thụ tạo. Con người hiện đại, hậu hiện đại thường cho mình là tác giả của

chính mình, của cuộc sống mình và của xã hội. Con người tự thấy mình đầy đủ không cần đến Thiên Chúa.

– Nhiều người có thông tin về thảm cảnh của đồng bào, đồng loại, nhưng mù mờ. Họ không cảm thấy được lôi cuốn, không sống cảm thương, nghĩa là không có lòng từ bi lân ái. Đó là thái độ của người biết, nhưng có cái nhìn, tư tưởng, hành động hướng tới chính mình. Thời đại của chúng ta, rất tiếc, gia tăng thông tin quá nhiều, nhưng rất thiếu sự quan tâm từ con tim biết liên đới, từ lương tâm rộng mở.

– Trường hợp khác: dừng dưng bởi thiếu chú ý đối với các thực tại xung quanh, đặc biệt là các thực tại ở xa. Không hỏi thăm tin tức, không tìm kiếm, họ điếc trước tiếng kêu than của nhân loại khổ đau, chỉ biết hưởng thụ của cải mình có. Không có khả năng cảm thương, chạnh lòng trước thảm cảnh, như thể tai họa, bất công xảy ra là trách nhiệm xa lạ của ai đó khác, không phải của tôi.

– Sống trong một Ngôi Nhà Chung là Trái Đất, chúng ta không thể dừng dưng về tình trạng sức khỏe của nó. Ô nhiễm môi sinh: nguồn nước, không khí, khai thác rừng không phân biệt, là hậu quả của sự dừng dưng đối với người khác.

2. Hoà bình bị đe dọa

Dừng dưng tạo thái độ khép kín, không dân thân, rút cuộc nó góp phần đẩy Thiên Chúa ra xa thế giới con người, làm vắng bóng hoà bình. Sự dừng dưng đối với Thiên Chúa ngày nay vượt quá phạm vi cá nhân lấn nhanh vào phạm vi đời sống công cộng xã hội.

Đức Bênêđictô XVI nói có một nút thắt mật thiết giữa việc làm vinh danh Chúa với việc xây dựng hoà bình của con người trên trái đất này ^[2]. Bởi thế, nếu “không rộng mở ra với Đấng siêu việt, con người dễ trở thành môi ngon cho chủ thuyết duy tương đối và rồi sẽ khó mà hành động theo công lý và dân thân cho hoà bình” ^[3]. Trước một số hiện tượng gây hấn, xâm lấn của một số thế lực lớn áp đảo dân nước nhỏ, ta thấy lời cảnh báo của Đức Bênêđictô XVI

là tiên tri: “Lăng quên và khước từ Thiên Chúa dẫn đưa con người tới chỗ không thừa nhận luật lệ cao hơn mình nữa, và chỉ lấy mình làm quy tắc, và chúng đã tạo ra sự tàn ác và bạo lực vô chừng mực” [4].

Đức Thánh Cha Phanxicô nhắc nhở: “Trên bình diện cá nhân và cộng đoàn, sự thờ ơ đối với tha nhân, con đẻ của sự dừng dưng đối với Thiên Chúa, mang dáng vẻ của sự bất động và không dần thân, chúng dưỡng nuôi việc kéo dài các tình trạng bất công và mất quân bình xã hội trầm trọng. Tới lượt mình, chúng có thể dẫn đưa tới các xung đột, hay trong mọi trường hợp, làm nảy sinh một bầu không khí bất mãn có nguy cơ, mau hay chậm, bùng nổ thành bạo lực và bất an” [5].

3. Liên đới: khởi đầu của Lòng Thương Xót

Kỷ niệm 50 năm sau Công đồng, hai tài liệu *Nostra Aetate* và *Gaudium et Spes* diễn tả cách hùng hồn ý thức liên đới của Hội Thánh với thế giới. Trong Tuyên ngôn *Nostra Aetate* Hội Thánh được mời gọi rộng mở cho việc đối thoại với các tôn giáo không Kitô. Trong Hiến chế Mục vụ *Gaudium et Spes*, từ lúc “Vui mừng và hy vọng, ưu sầu và lo lắng của con người ngày nay, của người nghèo và nhất là của tất cả những người đau khổ, cũng là vui mừng và hy vọng, ưu sầu và lo lắng của các môn đệ Chúa Kitô” [6], thì Hội Thánh đã ước mong thiết lập một cuộc đối thoại với gia đình nhân loại liên quan tới các vấn đề của thế giới, như dấu chỉ của tình liên đới và sự triu mến tôn trọng [7].

Đức Thánh Cha Phanxicô nói trong sứ điệp gửi thế giới Ngày Hoà Bình Thế giới 2016: “Trong viễn tượng này, cùng với Năm Thánh Lòng Thương Xót tôi muốn mời gọi Hội Thánh cầu nguyện và hoạt động để mọi tín hữu Kitô có thể có một con tim chín muồi khiêm nhường và từ bi, có khả năng loan báo và làm chứng cho lòng thương xót, “tha thứ và cho đi”, rộng mở “cho những ai sống trong các vùng ngoại biên rải rác nhất của cuộc sống, mà thế giới hiện đại tạo ra một cách bi đát”, không “rơi vào sự dừng dưng coi

thường, không rơi vào thái độ thói quen máy móc làm tê liệt tâm hồn và ngăn cản khám phá những sự mới mẻ, không rơi vào thái độ hoài nghi cay độc hủy diệt” ^[8].

Câu hỏi chia sẻ và thảo luận

- 1) Trong gia đình, trong khu xóm, làng xã, trường học, trong giáo xứ anh chị, đã và đang có những hoạt động gì để làm sạch môi sinh? Có những “điểm nóng” nào cần thúc đẩy, cổ vũ kêu gọi mọi người cùng hợp tác hơn nữa để kiến tạo công lý và hoà bình?
- 2) Anh chị cảm thấy gì trước tiếng kêu gào của các nạn nhân trong thảm họa môi trường ô nhiễm, tiếng kêu thét của thiên nhiên bị tàn phá bởi dã tâm và sự ích kỷ của con người?
- 3) Anh chị hiểu như thế nào về nối kết giữa việc người Kitô hữu chúng ta sống Lòng Thương Xót và bổn phận xây dựng công lý và hoà bình?

Chú thích:

^[1] ĐTC. Phanxicô, *Sứ điệp Ngày Hoà Bình Thế giới 2016*, 3

^[2] Cf. Đức Bênêđictô XVI, *Diễn Văn trước ngoại giao đoàn cạnh Toà Thánh*, ngày 7.1.2013.

^[3] Ibid.

^[4] Đức Bênêđictô XVI, *Phát biểu ngày liên tôn cầu nguyện cho công lý và hoà bình tại Assisi* ngày 27.10.2011.

^[5] ĐTC. Phanxicô, *Sứ điệp Ngày Hoà Bình Thế giới 2016*, 4.

^[6] Công đồng Vatican II, Hiến Chế *Gaudium et Spes*, 1.

^[7] Ibid. 3.

^[8] ĐTC. Phanxicô, *Sứ điệp Ngày Hoà Bình Thế giới*, 2; cf. *Misericordiae vultus*, 14-15.

TÂN PHÚC ÂM HÓA MÔI SINH VĂN HÓA

Văn hoá phải là lãnh vực ưu tiên cho sự hiện diện và dẫn thân của Hội Thánh và cá nhân các Kitô hữu. Công đồng Vatican II nhận thấy sự tách rời của đức tin Kitô giáo và đời sống hằng ngày là một trong những sai lạc trầm trọng nhất của thời đại chúng ta ^[1] [...]. Cần phải ghi nhớ rằng “nhờ văn hoá, con người, với tư cách là người, sẽ trở thành người hơn, và một khi ‘là’ người hơn như thế, thì cũng làm cho sự hiện hữu có giá trị hơn” ^[2].

1. Các thách thức văn hoá

– Đức Thánh Cha Phanxicô nói: “Trong nền văn hoá đang thịnh hành, thế thượng phong được dành cho cái bề ngoài, cái trực tiếp, cái có thể thấy được, cái nhanh nhẩu, cái phù phiếm và tạm bợ. Cái thật nhường chỗ cho cái ảo” (*Evangelii Gaudium*, 62). Có thể thấy được sự góp phần rất lớn của các phương tiện truyền thông xã hội hiện đại cho thực tế này. Có một nguy cơ là gốc rễ văn hoá truyền thống các nước đang bị xâm nhập thường xuyên bởi các lối suy nghĩ và hành động của các nền văn hoá khác “tiến bộ hơn” về mặt kinh tế nhưng yếu kém hơn về đạo đức. Các mẫu hành vi mới đang xuất hiện như là kết quả của việc chịu ảnh hưởng quá nhiều vào các phương tiện truyền thông xã hội. Hậu quả là các khía cạnh tiêu cực của các công nghệ truyền thông và giải trí đang đe dọa các giá trị truyền thống, đặc biệt đe dọa sự thánh thiêng của hôn nhân và sự bền vững của gia đình (x. *Ibid.*, 6).

– Ngày nay nở rộ các phong trào tôn giáo, một số có khuynh hướng cực đoan trong khi một số khác đề nghị một linh đạo không

có Thiên Chúa. Trong hoàn cảnh văn hoá đậm nét cá nhân chủ nghĩa, các trào lưu tôn giáo này có thể phần nào lấp đầy khoảng trống do chủ nghĩa duy lý thế tục để lại. Phải nhìn nhận rằng, sở dĩ một số Kitô hữu chạy theo các trào lưu đó là vì một đảng do thiếu ý thức thuộc về Hội Thánh, đảng khác do tại các giáo xứ và cộng đoàn của chúng ta thiếu cơ cấu và bầu khí thân thiện, do tính quan liêu trong xử sự các vấn đề trong đời sống các tín hữu, do phương thức quản trị lẫn át phương thức mục vụ, do tập trung vào việc ban các bí tích tách rời với các hình thức truyền giáo khác (x. *Ibid.*, 63).

– Tiến trình tục hoá giản lược đức tin và Hội Thánh vào phạm vi cá nhân riêng tư. Não trạng thế tục hoá, phủ nhận Đấng siêu việt, làm cho đạo đức ngày càng xuống cấp, ý thức về tội lỗi của cá nhân và tập thể suy yếu dần, và chủ nghĩa duy tương đối ngày càng lan rộng. Tình trạng này làm con người mất phương hướng, nhất là ở lứa tuổi thanh thiếu niên vốn dễ bị tổn thương trước những thay đổi (x. *Ibid.*, 64)

2. Chiều kích đạo đức của nền văn hoá là thiết yếu

Niềm tin vào Đức Giêsu Kitô, Đấng diễn tả chính mình như “là con đường, là sự thật và là sự sống” (Ga 14,6), thúc bách các Kitô hữu ngày nay dần thân cách kiên quyết và mới mẻ để xây dựng một nền văn hoá chính trị xã hội được gọi hứng từ Tin Mừng. “Sự toàn hảo của con người và phúc lợi của toàn xã hội là những cứu cánh thiết yếu của văn hoá: vì thế chiều kích đạo đức của văn hoá là một ưu tiên của người tín hữu trong hoạt động xã hội chính trị. Không chú ý đến chiều kích này sẽ dễ dàng biến văn hoá thành một công cụ làm nghèo nàn nhân loại” ^[3].

3. “Sinh thái toàn diện” phản ánh nền “văn minh của Tình Thương”

Đức Thánh Cha Phanxicô kêu gọi chú tâm đến “nền sinh thái văn hoá” nhằm bảo vệ các kho tàng văn hoá của nhân loại. “Văn hoá là cái gì còn hơn cả những gì chúng ta đã thừa hưởng từ quá

khứ; nó cũng là, và trên hết là một thực tại sống động, năng động và hiện hữu thông dự, là điều không thể bị loại trừ khi chúng ta nghĩ lại về mối quan hệ giữa con người và môi trường” [4].

Sự suy thoái đạo đức và văn hoá đi kèm theo với sự làm hỏng môi sinh buộc chúng ta tự chất vấn những câu hỏi cơ bản về cuộc sống: “Đâu là mục đích của cuộc sống chúng ta trên thế giới này? Tại sao chúng ta ở đây? Đâu là mục đích của việc chúng ta đang làm và tất cả những nỗ lực của chúng ta nhằm tới cái gì? Trái đất cần gì từ chúng ta?

Đức Thánh Cha kêu gọi theo đuổi một nền sinh thái toàn diện biết xem xét các vấn đề trong thế liên kết hỗ tương về mọi phương diện: môi trường, kinh tế, chính trị, xã hội, văn hoá, và đạo đức. Một nền sinh thái như thế đòi hỏi tầm nhìn nghĩ đến các giải pháp toàn diện cho cả khủng hoảng về môi sinh và nhân văn.

Để làm cho xã hội nhân bản hơn, xứng đáng hơn với con người, phải đem một giá trị mới cho tình yêu vào trong đời sống xã hội – bao gồm chính trị, kinh tế và văn hoá – bằng cách làm cho tình yêu đó trở thành một chuẩn mực vững bền và cao nhất cho mọi hoạt động. Chỉ có tình yêu bao gồm lòng nhân từ gọi là “lòng thương xót”, mới có thể hoàn toàn biến đổi con người. “Bác ái là điều răn mang tính xã hội cao cả nhất. Bác ái tôn trọng người khác và các quyền lợi của họ. Bác ái đòi buộc thực thi công lý và chỉ có bác ái mới làm cho ta có khả năng đạt tới điều đó. Bác ái gợi hứng cho ta một cuộc sống tự hiến: *‘Ai tìm cách giữ mạng sống mình thì sẽ mất, nhưng ai liều mất mạng sống mình sẽ bảo tồn được mạng sống ấy’* (Lc 17,33)” [5]. Chỉ khi nào “nền văn minh tình yêu” ngự trị thì nhân loại mới có thể hưởng một nền hoà bình chân chính và vững bền” [6].

Câu hỏi chia sẻ và thảo luận

- 1) Đâu là những thách thức về văn hoá đáng chú ý nhất tại thành phố, vùng miền của anh chị?

- 2) Những bạn trẻ Kitô hữu thuộc giáo xứ, giáo phận của anh chị chịu ảnh hưởng bởi văn hoá du nhập có ý thức và phản ứng như thế nào trước những làn sóng thế tục đang xâm thực đức tin từng giờ từng ngày?
- 3) Theo anh chị, người Kitô hữu cần làm gì để làm cho tình yêu mang một giá trị mới trong đời sống văn hoá xã hội hôm nay?
-

Chú thích:

[1] x. *Gaudium et spes*, 43.

[2] Đức Gioan Phaolô II, *Gửi cho UNESCO (23.06.1980)*, 7 : L'Osservatore Romano, bản dịch Anh Ngữ (23.06.1980), tr.9. x. HĐTT về Công lý và Hoà bình, *Tóm lược Học thuyết Xã hội của Giáo hội Công giáo*, 554.

[3] X. HĐTT về Công lý và Hoà bình, *Tóm lược Học thuyết Xã hội của Giáo hội Công giáo*, 556.

[4] Phanxicô, *Laudato Si'*, 143.

[5] *GLHTCG*, 1889.

[6] x. Đức Gioan Phaolô II, Thông điệp Ngày Thế giới Hoà bình năm 2004, 10. *Id.*, *Dives in Misericordia*, 14; *GLHTCG*, 2212.

**Văn Phòng HĐGMVN
Sưu tập của GDHT]**

VĂN PHÒNG HỘI ĐỒNG GIÁM MỤC VIỆT NAM

72/12 Trần Quốc Toàn, Phường 8, Quận 3

Tp. Hồ Chí Minh – Việt Nam

☎ (84.8) 3820 1829 - Fax (84.8) 3829 5903

Email: vptk.hdgm@gmail.com

THÔNG BÁO

V/v Tình trạng cá chết bất thường tại Miền Trung Việt Nam

Kính gửi: Quý Cha, quý tu sĩ nam nữ và anh chị em giáo dân,

Trong những ngày qua, trước tình trạng cá chết bất thường kéo dài, hàng trăm nghìn hộ dân ven biển Miền Trung đang gặp rất nhiều khó khăn trong đời sống và gánh chịu nhiều hệ lụy. Về phía Nhà Nước và những cơ quan trách nhiệm vẫn chưa tìm ra rõ ràng nguyên nhân của sự kiện này.

Đây có thể gọi là một thảm họa môi trường mà Thông điệp Laudato Si' đã đề cập đến. Trước thực trạng này, *“có nhiều cảm nghiệm về mặt môi sinh trong quần chúng”* (LS 55). Là những người Công giáo, chúng ta cũng ước muốn chia sẻ với bà con đồng bào Miền Trung, đồng thời cũng lo lắng khi suy nghĩ về tương lai môi trường sống trên quê hương Việt Nam.

Chúng ta cần phải làm gì? Đây không phải là điều đơn giản, vì *“về những vấn nạn cụ thể, trên nguyên tắc, Giáo Hội không có lý do để đề nghị một giải pháp dứt khoát và Giáo Hội hiểu phải biết lắng nghe, sau đó đề nghị một cuộc tranh luận chân thành giữa các nhà khoa học, nhưng phải luôn tôn trọng các ý kiến khác biệt”* (LS 61).

Vì thế, trong lúc này, xin Quý Cha và anh chị em giáo dân, khi diễn tả những lo lắng và bức xúc của mình, tránh những hành

động quá khích, dẫn tới xung đột, ảnh hưởng tới sản xuất, giao thông, vi phạm pháp luật.

Một cách cụ thể, chúng ta cùng cầu nguyện một cách đặc biệt cho tất cả bà con Miền Trung đang gặp cảnh khó khăn này và có được những hành vi chia sẻ, giúp đỡ thiết thực qua Ủy Ban Bác Ái Xã Hội của HĐGMVN, của các giáo phận và của các giáo xứ.

Kính chào Quý Cha và anh chị em.

Tp. Hồ Chí Minh ngày 30 tháng 4 năm 2016

Phaolô Bùi Văn Đọc
Tổng Giám Mục
Tổng Giáo phận Tp. Hồ Chí Minh
Chủ tịch Hội Đồng Giám Mục Việt Nam

[Sưu tập của GDHT]

VĂN PHÒNG HỘI ĐỒNG GIÁM MỤC VIỆT NAM

72/12 Trần Quốc Toàn, Phường 8, Quận 3

Tp. Hồ Chí Minh – Việt Nam

☎ (84.8) 3820 1829 - Fax (84.8) 3829 5903

Email: vptk.hdgm@gmail.com

THƯ GIẢI THÍCH

V/v Thông báo của Đức cha Chủ tịch Hội Đồng Giám Mục Việt Nam

Kính gửi: Quý Đức cha, quý cha, quý tu sĩ, chủng sinh và anh chị em giáo dân,

Trong những ngày qua, chúng tôi nhận được nhiều thắc mắc liên quan đến Thông báo ký ngày 30.4.2016 của Đức Tổng Giám mục Phaolô Bùi Văn Đọc, Chủ tịch Hội đồng Giám mục Việt Nam về *tình trạng cá chết bất thường tại Miền Trung Việt Nam*. Đức Tổng Giám mục Phaolô ký thông báo này ngay trước khi lên đường công tác mục vụ tại Pháp. Có thể vì hơi vội vã nên ngài không thể trình bày rõ ràng và chi tiết những suy nghĩ và mong muốn của ngài. Xin gửi đến cộng đồng Dân Chúa thư này để giải thích rõ hơn nội dung thông báo trên.

1. Khi trích dẫn thông điệp *Laudato Si'*, số 61, Đức Tổng Giám mục Phaolô dựa trên giáo huấn của Đức Thánh Cha Phanxicô để khẳng định rằng: Giáo hội không có chức năng đưa ra một giải pháp cụ thể cho những vấn đề xã hội và khoa học. Tuy nhiên Giáo hội luôn khuyến khích và cổ vũ cuộc thảo luận chân thành giữa các nhà khoa học nhằm phục vụ công ích.

2. Liên quan đến vấn đề cá chết bất thường tại Miền Trung Việt Nam, Hội Đồng Giám Mục Việt Nam mong muốn chính quyền và các nhà khoa học nghiên cứu, đưa ra câu trả lời trung thực, khách quan và sớm nhất có thể về tình trạng cá chết bất thường cũng như những

nguyên nhân và hậu quả của nó trên hệ sinh thái và đời sống người dân.

3. Hội Đồng Giám Mục Việt Nam bày tỏ ước mong chia sẻ những thống khổ của người dân ven biển Miền Trung, cũng như nỗi âu lo trước tình trạng ô nhiễm môi sinh trên đất nước Việt Nam. Cũng vì thế, chúng tôi mong muốn nhà cầm quyền đền bù thích hợp cho những thiệt hại người dân phải chịu, đồng thời củng cố định hướng phát triển kinh tế bền vững, chứ không thể chủ trương phát triển kinh tế bằng mọi giá, để lại những hậu quả nghiêm trọng trên môi trường sinh thái, không những cho người dân hôm nay mà cả những thế hệ tương lai.

4. Người dân có quyền được biết những gì liên quan đến đời sống của họ cũng như vận mệnh của đất nước. Tuy nhiên để có được cuộc đối thoại chân thành và cởi mở giữa người dân và nhà cầm quyền, cần tạo được bầu khí ôn hòa và bình tĩnh để hai bên có thể lắng nghe nhau trong sự tôn trọng lẫn nhau. Do đó bạo lực dưới bất cứ hình thức nào, từ cả hai phía, đều không góp phần giải quyết vấn đề cách thấu tình và đạt lý.

TP. Hồ Chí Minh, ngày 16 tháng 5 năm 2016

Lm. Lưu Nguyễn Anh Tuấn

Chánh Văn phòng HĐGMVN

[Sưu tập của GDHT]

TÒA GIÁM MỤC XÃ ĐOÀI

Nghị Diên, Nghị Lộc, Nghệ An, Việt Nam

Tel: +84.383.861.171; +84.948.051.966

Fax: +84.383.861.215

Email: tgmvinh@gmail.com

Số: 0316/TMV-TGM

***“Chúng ta không thể đứng vững
trước bất cứ điều gì của trái đất”***

(ĐTC. Phanxicô, *Laudato Si'*)

THƯ CHUNG

Về thảm họa ô nhiễm môi trường biển Miền Trung

Kính gửi: Quý Cha, quý tu sĩ, quý bà con giáo dân và mọi người.

Trong những ngày qua, chúng ta đau lòng chứng kiến thảm họa ô nhiễm môi trường biển chưa từng thấy. Hàng trăm tấn cá chết trôi dạt vào bờ biển Miền Trung. Tôm, ngao sò, chim chóc, rừng ngập mặn đột nhiên chết hàng loạt, hệ sinh thái của thềm lục địa bị phá hủy. Hàng triệu ngư dân, người nuôi trồng thủy sản, làm muối, buôn bán hải sản, kinh doanh dịch vụ ăn uống và du lịch... đột nhiên rơi vào cảnh thất nghiệp và điêu đứng vì nghề nghiệp mưu sinh hoàn toàn bị đảo lộn. Hoảng loạn, bần cùng và phẫn nộ, đó là những khôn khổ mà người dân đang nếm trải.

Hiện nay dù các người hữu trách chưa đưa ra kết luận chính thức, nhưng nhiều người vẫn đinh ninh rằng, chất thải có chứa độc tố kim loại nặng từ khu công nghiệp là nguyên nhân của thảm họa trên. Nếu thực sự như vậy thì thảm họa môi trường này có mức độ lâu dài và nguy hiểm vô cùng to lớn. Chắc chắn phải mất nhiều thập niên nữa hệ sinh thái của thềm lục địa Miền Trung mới khôi phục được. Về phương diện kinh tế, tuy chưa có thống kê cụ thể, nhưng nhiều người cho rằng, thiệt hại do thảm họa môi trường này gây ra vượt rất xa lợi nhuận mà khu công nghiệp có thể mang lại.

Hậu quả của nhiễm độc kim loại nặng đối với sức khỏe con người còn khủng khiếp hơn. Các độc tố này sẽ tồn tại lâu dài trong lòng

biển. Nước biển và hải lưu sẽ làm loãng nồng độ chất độc để không gây chết tức thì cho sinh vật biển, nhưng các sinh vật này sẽ bị tác hại lâu dài qua việc hấp thụ độc tố từ chuỗi thức ăn. Khi con người tiêu thụ thủy sản, nước mắm, muối có nhiễm độc, các độc tố này sẽ xâm nhập và tích lũy ngày càng nhiều trong cơ thể. Đến một lúc nào đó hàm lượng độc tố này vượt ngưỡng cho phép, chúng sẽ gây bệnh tật như ung thư, tổn thương não.... và có thể gây dị dạng, quái thai cho các thế hệ sau.

Mặc dù tầm mức nguy hiểm của thảm họa to lớn như vậy, nhưng đã hơn một tháng qua, các nhà chức trách vẫn né tránh việc công bố nguyên nhân và thủ phạm gây ra thảm họa này. Bên cạnh đó, một số người còn khuyến khích dân chúng tiêu thụ thủy hải sản một cách thiếu căn cứ khoa học. Trong khi đó, thật khó hiểu khi nhà cầm quyền lại nặng tay đàn áp những người biểu tình ôn hòa đòi trả lại môi trường trong sạch cho người dân.

Đứng trước thảm trạng này, chúng ta phải có thái độ như thế nào?

Thánh Công đồng Vatican II dạy rằng: *“Vui mừng và hy vọng, ưu sầu và âu lo của con người ngày nay, nhất là của người nghèo và những ai đau khổ, cũng là vui mừng và hy vọng, ưu sầu và âu lo của người môn đệ Đức Kitô, không có gì đích thực nhân loại mà không có âm vang trong cõi lòng người Kitô hữu”* (CD. Vatican II, Gaudium et Spes, số 1).

Vì vậy, chúng ta không thể nào đứng dửng dưng trước thảm họa ô nhiễm môi trường đang phá hủy không những vùng biển Miền Trung mà còn gây thảm họa lâu dài cho cả dân tộc. Thật vậy, chúng ta đang đối diện với một vấn đề vô cùng quan trọng, không chỉ liên quan đến chính mỗi người chúng ta mà còn liên quan đến nhiều thế hệ. Có thể nói rằng, biển kêu gào thảm thiết vì bị bức tử và mọi người, mọi vật đang bị ảnh hưởng nghiêm trọng do thảm họa này. Chúng ta cần biết rằng việc phá hoại môi trường, làm nhor bản nguồn nước, đất đai và không

khí bằng những độc tố là tội lỗi, và sẽ gánh lấy hậu quả. Vì *“tội lỗi chống lại tự nhiên cũng là tội lỗi chống lại chúng ta và tội lỗi chống lại chính Thiên Chúa”* (ĐTC. Phanxicô, Laudato Si’, số 8).

Theo giáo huấn của Đức Thánh Cha Phanxicô, chúng ta không thể dung thứ bất cứ thái độ vô cảm và vô trách nhiệm nào đối với môi trường. Đồng thời chúng ta có quyền đòi hỏi người khác, trong lúc tìm cách đáp ứng các nhu cầu của thế hệ hiện tại, không được tác hại đến các thế hệ tương lai. Chúng ta có quyền yêu cầu các nhà hữu trách phải tạo lập một hệ thống pháp lý chặt chẽ và hữu hiệu để bảo vệ môi sinh. Không cho phép những ai lạm dụng quyền lực và dựa vào mô hình kinh tế - kỹ thuật để phá hoại đất nước, sự tự do cũng như công bằng xã hội (x. ĐTC. Phanxicô, Laudato Si’, số 53 và 59).

Vì thế, tôi tha thiết mời gọi Anh Chị Em thể hiện căn tính Kitô hữu của mình, có trách nhiệm với quê hương đất nước và các thế hệ tương lai, đồng thời hiệp thông chia sẻ với những người đang là nạn nhân của thảm họa ô nhiễm môi trường bằng những việc làm cụ thể sau đây:

- Biết sẵn sàng từ bỏ lối sống hưởng thụ coi thường môi sinh và cương quyết không sản xuất, chế biến “thực phẩm bẩn” gây hủy hoại sức khỏe, tổn thương đến tính mạng của đồng bào mình; từ bỏ lối phát triển kinh tế không những không bền vững mà còn hủy hoại đến môi sinh;

- Giúp đỡ những anh chị em đang là nạn nhân của thảm họa này qua sự thăm viếng, động viên tinh thần cũng như giúp đỡ bằng vật chất;

- Chủ động tiêu hủy, chôn cất một cách an toàn nhất có thể, những sinh vật biển bị chết để ngăn ngừa chất độc phát tán, không tàng trữ, buôn bán những hải sản, thực phẩm chế biến từ hải sản đã nhiễm độc hoặc nghi ngờ nhiễm độc;

- Hợp tác với những cá nhân và tổ chức thành tâm thiện chí để tìm ra nguyên nhân gây thảm họa, đồng thời nỗ lực tìm kiếm biện pháp khắc phục thảm họa này;

- Thực hiện quyền công dân được Hiến Pháp, pháp luật Việt Nam và các Công Ước Quốc Tế quy định; thể hiện một cách ôn hòa quyền đòi hỏi sự minh bạch trong việc điều hành đất nước, cũng như xử lý thảm họa và buộc những kẻ gây ra phải bị xét xử đúng với công lý;

Đặc biệt, tôi tha thiết kêu gọi Anh Chị Em cầu nguyện cho công cuộc bảo vệ môi trường, bảo vệ sự thật và quyền được sống trong một môi trường lành mạnh, hài hòa và bền vững. Rất có thể con cháu chúng ta sau này sẽ hỏi: *“Vào thời điểm đất nước lâm nguy, Biển Đông bị ô nhiễm, ông, bà, cha, mẹ đã làm gì để cứu biển và cứu chúng con?”*. Tin tưởng vào lời hứa của Đức Mẹ Fatima, tôi kêu gọi mọi người siêng năng lần hạt Mân Côi, để nhờ sự phù hộ của Đức Mẹ, chúng ta không những biết can đảm bảo vệ non sông đất nước mà còn không để lại hệ lụy cho thế hệ tương lai.

Xin Chúa chúc lành và ban bình an cho mọi người trên đất nước Việt Nam thân yêu.

Kỷ niệm 99 năm ngày Đức Mẹ hiện ra lần thứ nhất tại Fatima.

Xã Đoài ngày 13 tháng 5 năm 2016

GIÁM MỤC GIÁO PHẬN VINH

✠ Phaolô Nguyễn Thái Hợp

[Sưu tập của GDHT]

TRẢ LẠI "MÂM CƠM" TRONG LÀNH CHO NGƯỜI DÂN VIỆT

[BÀI GIẢNG CỦA ĐỨC CHA PHAOLÔ NGUYỄN THÁI HỢP]

Đăng ngày 14.06.2016 - 12:51pm

GNsP – Sau đây là nguyên văn bài giảng của Đức cha Phaolô Nguyễn Thái Hợp, Giám mục Vinh trong thánh lễ kính thánh Antôn vào ngày 13.6 tại Linh địa kính thánh Antôn, Trại Gáo, Giáo phận Vinh.

Cộng đoàn phụng vụ thân mến,

Chúng ta đang sống trong thời khắc bi thảm vì chưa bao giờ đất nước chúng ta trải qua một thảm họa môi trường biển như đã xảy ra cách đây hơn hai tháng.

Chúng ta xin thánh Antôn cho chúng ta tìm lại môi trường biển đã đánh mất đó, tìm lại nguồn biển an lành và trong sạch. Đó là một nguồn thực phẩm bổ dưỡng và lành mạnh. Đó là một môi

trường của bao nhiêu ngư dân đất Việt đang sinh sống, đã sinh sống và sẽ sinh sống từ nguồn biển trong lành.

Hôm nay môi trường đó đã bị nhiễm độc và biển đang kêu lên từ hai tháng qua nhưng vẫn không có được một giải đáp đầu là nguyên nhân gây ra thảm họa môi trường và ai là người đã gây ra thảm họa môi trường. Chúng ta phải tiếp tục can đảm yêu cầu nhà cầm quyền, những người có trách nhiệm với đất nước với đồng bào mình phải công bố nguyên nhân. Công bố càng sớm càng hay! Và yêu cầu ai là người đã gây tác hại cho môi trường biển phải đền bù cho ngư dân thỏa đáng.

Đặc biệt hôm nay, chúng ta về đây với những tâm tư, tình cảm và lo âu vì thảm họa môi trường đang tác hại đến quê hương chúng ta, đến đất nước, biển cả và sông ngòi và chúng ta không hiểu được hậu quả của nó sẽ kéo dài đến bao lâu. Xin thánh Antôn cho chúng ta lấy lại môi trường trong lành. Qua lời thơ của một người con Hà Tĩnh đã nêu lên những câu hỏi mà chưa có ai trả lời được.

Tôi xin đọc lại bốn câu thơ sau:

“Đất nước mình buồn quá phải không anh

Biển bạc rừng xanh cánh đồng lúa biếc

Rừng đã hết và biển thì đang chết

Những con thuyền nằm nhớ sóng khơi xa...”

Trong những ngày qua được đến thăm đồng bào ở vùng biển bị tác hại, tôi đã có cơ hội được nhìn thấy những con thuyền nằm chờ vờ trên cát nhớ biển khơi xa. Bao giờ những con thuyền đó mới được ra biển trở lại? Và bao giờ những ngư dân đánh bắt gần bờ mới có thể tiếp tục lại nghề của mình?

Kính thưa cộng đoàn,

Đức Thánh Cha cũng đã nói, tác hại đến môi trường là một tội trọng, phạm đến môi trường, phạm đến con người là phạm đến chính Thiên Chúa. Vì thế chúng ta phải tiếp tục cầu xin để trả lại môi trường sinh thái an lành.

Thảm họa môi trường biển miền Trung chỉ là những giọt nước nhỏ làm tràn ly. Và qua giọt nước làm tràn ly đó, ta thấy đất nước chúng ta chưa bao giờ rơi vào tình cảnh thảm họa môi trường không những môi trường biển mà là môi trường nông nghiệp, môi trường rừng. Và trên bàn ăn của người Việt Nam hôm nay chưa bao giờ đối diện với tình cảnh thê thảm ô nhiễm như vậy.

Trong truyền thống, bàn ăn là nơi gia đình gặp gỡ nhau, tìm lại nhau sau những giờ làm việc vất vả. Trước đây, rất nhiều gia đình dù là những bữa cơm đạm bạc nhưng chúng ta tin rằng đó là bữa cơm an lành với những thực phẩm an lành, bổ dưỡng, giúp chúng ta lấy lại sức khỏe. Hôm nay người dân Việt Nam với mâm cơm đầy nghi nan, không biết đâu là thực phẩm bản – sạch và ranh giới giữa chúng rất mong manh. Một số người ham lợi nhuận, vì đồng tiền đã bán rẻ lương tâm, chế biến những thực phẩm bẩn đem bán trên thị trường.

Câu chuyện về vườn rau mà người ta hay kể lại là minh chứng. Cách đây không lâu có một bài văn của một em học sinh tả về vườn rau nhà em như sau: “nhà em có bốn luống rau. Mẹ sai em ra vườn hái rau. Em hái mỗi luống một ít. Mang về mẹ hỏi em “con hái luống nào?”. Em kể lại hái mỗi luống một ít. Mẹ la lên: “Chết rồi, con phải hái luống gần bờ tường vì đó là luống rau nhà mình ăn, còn ba luống kia là rau có thuốc sâu để bán cho người ta”.

Lời mẹ dặn con sao thấy đau quá! Biết rằng ba luống rau kia có nhiễm độc tố mà sao vẫn thản nhiên mang ra chợ bán cho người khác. Hóa ra người Việt Nam chúng ta đang giết nhau một cách thản nhiên và bình thường. Vì người trồng rau không phải chỉ ăn rau mà bán đi để mua thịt, nước mắm, cá, trái cây... Và những người sản xuất những thực phẩm kia cũng dùng hóa chất. Như vậy bàn ăn của người Việt Nam hôm nay đầy nghi nan. Những món ăn ta nhìn trước mặt đầy nghi vấn, có hóa chất hay không, có yếu tố Trung Quốc hay không?

Rất mong những người Công Giáo, những người bạn của thánh Antôn, một vị thánh nhân lành, dùng cả cuộc đời để đem lại an vui

cho người khác, một vị thánh rao giảng chân lý và sự thật đòi hỏi mỗi người phải sống đúng lương tâm, đúng với giới răn của Đạo Chúa. Chúng ta phải nhất quyết không chế tạo thực phẩm bẩn. Không vì đồng tiền mang gieo cho anh chị em ta những thực phẩm bẩn.

Chính Đức Giêsu đã nói: “Chính chúng con hãy cho họ ăn!”. “Cho ăn” không phải chỉ yếu tố thiêng liêng nhưng còn là những yếu tố vật chất. Như Chúa Giêsu cho nhân loại ăn là cho chính bản thân Người, những giá trị thiêng liêng nhất thì chúng ta cũng phải trao cho anh chị em mình những thực phẩm trong lành nhất. Và nhất quyết không là người buôn bán, chế tạo, quảng bá những thực phẩm bẩn.

Như thế khi mua hàng chúng ta đừng thấy rẻ mà ham, vì người ta nói “cửa rẻ là cửa hôi”. Những hàng rẻ đến từ Trung Quốc đang là nguyên nhân thảm họa thực phẩm bẩn, thảm họa môi trường. Ngay cả mua đồ chơi cho trẻ em với hàng rẻ của Trung Quốc, vô hình trung, chúng ta gây tác hại cho con em chúng ta sau này do những hóa chất của chúng.

Kính thưa cộng đoàn,

Mâm cơm của người Việt Nam hôm nay không chỉ là mâm cơm cho thể lý. Đức Giêsu đã truyền cho chúng ta: “Chính anh em hãy cho họ ăn.” Ăn đây không phải chỉ về thân xác vì Chúa nói: “Con người sống không chỉ nhờ cơm bánh nhưng còn là Lời từ miệng Chúa phán ra”. “Mâm cơm” hôm nay của người Việt Nam còn rất nhiều khủng hoảng như “mâm cơm giáo dục”. Chưa bao giờ giáo dục xuống cấp như vậy. Chưa bao giờ giáo dục rơi vào hoàn cảnh dạy chữ không nổi, hướng hồ dạy người. Chưa bao giờ bạo lực học đường tràn lan và công khai như hôm nay. Chưa bao giờ con cái của các quan chức và đại gia lại bỏ nước ra đi học ở nước ngoài nhiều như vậy, để lại trường lớp cho con cái nhà nghèo.

“Mâm cơm văn hóa”, “mâm cơm nhân bản”, “mâm cơm tình người” chưa bao giờ bẩn như hôm nay, khi con người xử ác và xử tệ đến như vậy. Chưa bao giờ con người Việt Nam bạo động, nóng

nảy và hung ác như vậy. Chỉ cần ra đường va chạm nhỏ cũng dẫn đến bạo động, đả thương nhau! Tình nghĩa đồng bào còn đâu! Đâu còn những giá trị văn hóa và tâm linh! Còn đâu câu ca dao: “Bầu ơi thương lấy bí cùng/ Tuy rằng khác giống nhưng chung một giàn”. Tại sao con người hôm nay lại xuống cấp thê thảm về giáo dục, văn hóa, và nhân bản đến như vậy?

Chúa mời gọi chúng ta hãy dọn cho anh chị em mình mâm cơm của những giá trị tâm linh, lý tưởng, “nhân linh ư vạn vật”. Con người sẽ tin vạn vật nhờ những giá trị tâm linh.

Kính thưa cộng đoàn,

Sau một thời gian dài, chúng ta sống trong một xã hội mà giá trị tâm linh xuống cấp nay đang bắt đầu khởi động bằng những lễ hội. Tuy nhiên sau một thời gian dài bỏ quên, những lễ hội này giờ pha tạp giữa mê tín và những giá trị tâm linh đích thực. Và người ta đối xử với thần thánh theo cách người ta đối xử với nhau, hối lộ nhau, nhét tiền vào tay các vị thần để hy vọng rằng mình được ơn phúc.

Xin Chúa qua lời cầu của thánh Antôn cho mâm cơm tâm linh được trong lành. Chúng ta cũng hãy quyết tâm trở nên những giá trị tâm linh. Ước mong trong lời cầu xin với thánh Antôn hôm nay, chúng ta không chỉ chăm chăm chú chú cầu xin về vật chất nhưng còn cho những giá trị tâm linh được dồi dào.

Ước mong qua lời khẩn cầu của thánh Antôn, những người đã mất niềm tin vì thời cuộc, can đảm tìm lại niềm tin của mình. Ước mong những người đã bỏ niềm tin vì kinh tế, danh vọng, tiền tài đến cuối đời xin nghĩ lại: “Trăm năm còn có gì đâu/ Chẳng qua một nắm cỏ khô xanh rì”. Nếu bên kia thế giới không còn gì nữa, nếu cuộc đời chỉ dừng lại ở thế gian này thì cuối cùng được chút ít và mất biết bao nhiêu!

Đức Cha Phaolô Nguyễn Thái Hợp
(Pv. GNSP ghi lại và đặt tựa bài)

[Sưu tập của GDHT]

TÒA GIÁM MỤC XUÂN LỘC
 210 Hùng Vương, Xuân Bình, Long Khánh, Đồng Nai
 ĐT: (061) 3877256 - FAX: (061) 3704053
 EMAIL: vptgmxl@gmail.com
 Số: 06-2016/TC

Tòa Giám Mục Xuân Lộc, ngày 27 tháng 5 năm 2016

Kính gửi: Quý Cha, quý tu sĩ nam nữ,

Các chủng sinh, anh chị em giáo dân

Giáo phận Xuân Lộc,

Anh chị em rất thân mến,

Qua các thông tin đại chúng trong những tháng ngày vừa qua, chúng ta đều biết thảm họa hạn hán ở nhiều nơi, nhất là Miền Tây và cá chết ở bờ biển Miền Trung đã gây ra bao đau thương và lo lắng cho biết bao nhiêu đồng bào ruột thịt của chúng ta.

Trong tình đồng bào, “lá lành đùm lá rách” và nhất là trong tinh thần của Năm Thánh “Lòng Thương Xót” và tháng Thánh Tâm, chúng ta cần phải mở rộng lòng ra đối với các anh chị em đau khổ, trong tinh thần hiệp thông.

Là con cái của Chúa, trước tiên, chúng ta tin tưởng chạy đến Thánh Tâm Chúa để xin Ngài ra tay trợ giúp các anh chị em nạn nhân của những thảm họa này, vì “đối với Thiên Chúa mọi sự đều có thể được” (Mc 10,27). Thiên Chúa là Đấng Tạo Hóa và là Đấng Cứu Thế. Là Đấng Tạo Hóa, Ngài dựng nên và điều khiển đất trời, vạn vật; là Đấng Cứu Thế, với sức mạnh của Thánh Thần, Ngài có thể thay đổi lòng dạ con người, làm cho người ta thay vì ích kỷ mưu cầu lợi lộc riêng tư, thì biết lo lắng cho ích chung của mọi người.

Cùng với lời cầu nguyện khẩn nài xin Chúa trợ giúp các anh chị em nạn nhân của hai thảm họa nói trên, chính chúng ta cũng phải ra tay trợ giúp họ trong hoàn cảnh khốn khó này.

Sau khi đã hội ý với quý Cha Quản Hạt và quý Cha trong Ban Tư Vấn, tôi xin Anh Chị Em dành Thứ Năm ngày 02 tháng 6 năm 2016 này để ăn chay và cầu nguyện theo ý chỉ trên. Thánh Lễ sáng, xin quý Cha dâng lễ “Cầu Mùa”, xin cho được “mưa thuận, gió hòa”. Chiều

tôi: châu Thánh Thể từ 19g00 – 20g00. Đồng thời, đóng góp để giúp đỡ các nạn nhân của hai thảm họa nói trên. Lời cầu nguyện thiết tha của cả cộng đồng Giáo phận, cùng với nghĩa cử bác ái, chắc chắn sẽ được Chúa nhận lời.

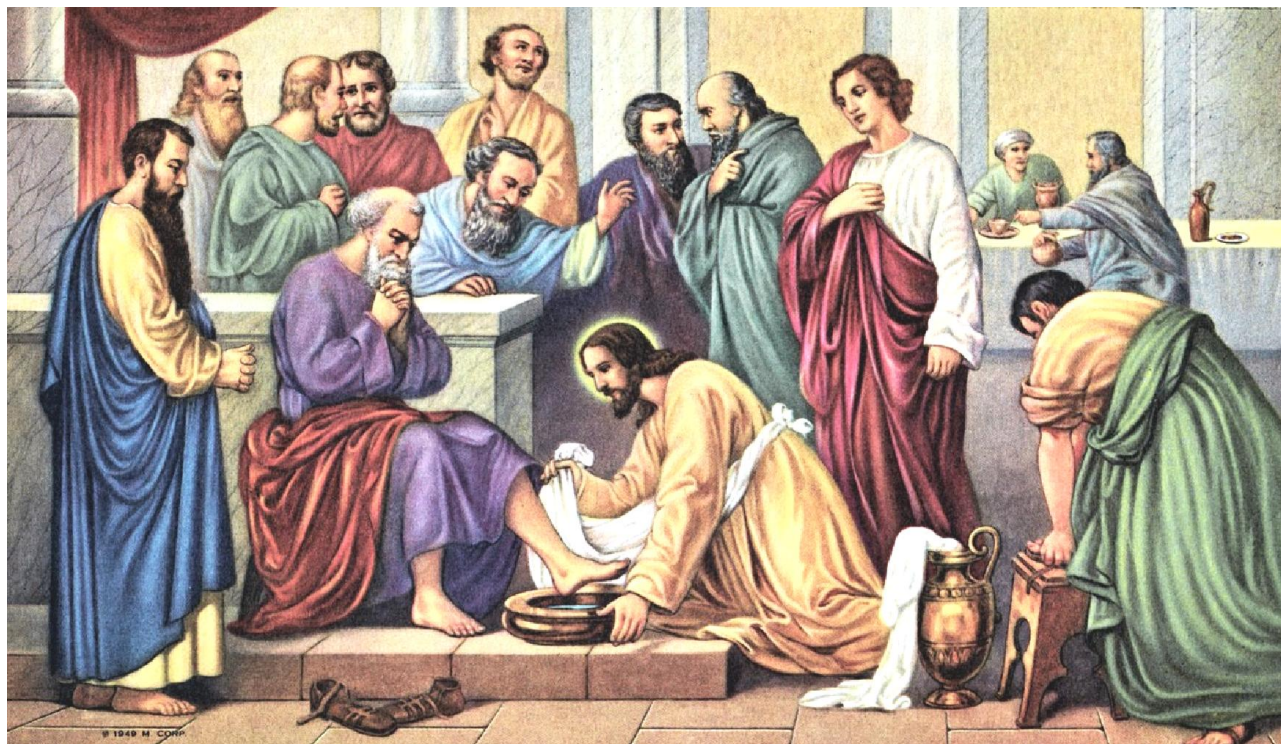
Tôi thiết tha mời gọi Anh Chị Em rộng rãi đóng góp theo khả năng của mình. Có nhiều, cho nhiều; có ít cho ít, nhưng không ai được kém ai về lòng bác ái yêu thương. Số tiền quyên góp được, chúng ta sẽ gửi về UB. Bác Ái Xã Hội trực thuộc Hội Đồng Giám Mục Việt Nam, theo lời kêu gọi của Đức Tổng Phaolô Bùi Văn Đọc, Chủ Tịch HĐGM/VN, để chuyển đến các nạn nhân.

Xin Đức Mẹ, Đấng được các tín hữu tin tưởng kêu xin: “Đức Bà cứu kẻ liệt kẻ khốn; Đức Bà bầu chữa kẻ có tội; Đức Bà yên ủi kẻ âu lo; Đức Bà phù hộ các giáo hữu” yên ủi và phù hộ anh chị em chúng ta trong cơn hoạn nạn. Xin Mẹ gìn giữ và che chở con cái Giáo phận Xuân Lộc chúng ta dưới cánh tay hiền mẫu của Ngài.

Thân mến chào anh chị em,

[Sưu tập của GDHT]

TRỞ THÀNH DỤNG CỤ CỦA TÌNH YÊU THƯƠNG XÓT

1 . Càng về già, tôi càng rút vắn cách cầu nguyện. Bởi vì sức khỏe của tôi mỗi ngày mỗi giảm sút. Khó tập trung. Dễ căng thẳng.

Cầu nguyện, nếu là gặp gỡ Chúa, thì cầu nguyện của tôi vẫn dài. Nhưng, nếu cầu nguyện là đọc kinh, thì đọc kinh của tôi bây giờ thường rất vắn.

Tôi thường đọc lời kinh sau đây: *“Lạy Chúa, xin thương xót con”*.

2. Mỗi ngày, tôi cầu nguyện với Chúa bằng lời kinh vắn tắt đó rất nhiều lần. Lần nào cũng là gặp gỡ Chúa. Lần nào gặp gỡ Chúa cũng là như mới.

3. Chủ yếu của gặp gỡ Chúa là *đón nhận* Thiên Chúa giàu tình yêu thương xót. Tôi càng nghèo khó, bé nhỏ, hèn mọn, thì càng dễ đón nhận tình yêu xót thương của Chúa.

4. Một dấu chỉ giúp tôi nhận ra tôi được đón nhận tình yêu Chúa xót thương là tôi thấy mình *được thay đổi sâu sắc*. Thay đổi đó có thể gọi là *đổi mới*. Tôi được đổi mới một cách lạ lùng.

Tôi được đổi mới thế nào?

Thưa đổi mới nơi tôi là tôi cảm **thấy** mình **thuộc về Chúa** (Rm 14,8). **Tôi cảm thấy mình trở thành của lễ hiến dâng lên Chúa** (Rm 12,1). **Tôi cảm thấy mình được làm con Thiên Chúa** (Rm 8,16), một **Thiên Chúa là tình yêu** (Ga 4,8). **Tôi cảm thấy mình được làm con Thiên Chúa giàu lòng thương xót và rất mực yêu thương tôi** (Ep 2,4).

5. Những đổi mới trên đây, mà Chúa cho tôi được cảm thấy trong tôi, cho dù còn mờ nhạt, nhưng đã mở ra cho tôi những con đường mới.

Những con đường mới đó là những gì?

Thưa là những con đường tình yêu mà Chúa đã dạy.

6. Ở đây tôi chỉ xin nói sơ qua về con đường tình yêu trong dụ ngôn “*người Cha đón người con phung phá*” (Lc 15, 11-33).

Yêu của Chúa là đợi chờ người con phung phá trở về.

Yêu của Chúa là nhìn đứa con phung phá với tấm lòng xót thương âu yếm.

Yêu của Chúa là chạy ra đón người con trở về.

Yêu của Chúa là tha thứ mà không đòi điều kiện.

Yêu của Chúa là ăn mừng vì con trở về.

Yêu của Chúa là cứng rắn với đứa con kết án việc Chúa xót thương đứa con phung phá.

7. Đối với tôi, bài học tình yêu mà Chúa dạy trên đây là *hãy đi bước trước, hãy bước xa hơn* trong những liên đới với những con người, đặc biệt là những con người tội lỗi.

8. *Đi bước trước và bước xa hơn* về tình yêu thương xót trong những liên đới mục vụ, truyền giáo và xã hội, đó là điều tôi vui mừng nhận thấy nơi nhiều môn đệ Chúa Giêsu tại Việt Nam hôm nay.

Họ đi bước trước và bước xa hơn về tình yêu trong những điểm rất sát cuộc sống. Như: *Trong tư duy, trong tư cách, trong việc làm, trong đối xử, trong tha thứ, trong hy sinh.*

9. Trong Phúc âm, Chúa Giêsu dạy trong bất cứ lãnh vực nào của tình yêu, trên bất cứ con đường nào của tình yêu, luôn *cần phải cụ thể*. Như phải biết chào hỏi họ, phải biết cầu nguyện cho họ, phải biết làm mọi sự có thể, để đem lại bình an cho họ, phải giúp đỡ họ, phải tha thứ cho họ.

10. Yêu như Chúa dạy là rất khó. Nhưng Chúa quả quyết là khó, mà vẫn làm được, nhờ dựa vào ơn Chúa. Hãy tìm đến với Chúa Giêsu. *Người sẽ bổ sức cho, Người sẽ làm cho gánh nặng trở nên nhẹ nhàng* (x.Mt 11,30).

11. Nhiều môn đệ Chúa tại Việt Nam hôm nay, đã có kinh nghiệm quý giá đó. *Khó mà vẫn làm được, nhờ ơn Chúa*. Vì thế, họ quan tâm nhiều đến việc **“Ở lại trong Chúa”** (Ga 15,4). **“Ai ở lại trong Thầy, và Thầy ở lại trong người ấy, thì người ấy sinh nhiều hoa trái. Vì không có Thầy, các con chẳng làm gì được”** (Ga 15,5).

12. Với những chia sẻ trên đây, tôi tha thiết cầu chúc cho mọi người con Chúa tại Việt Nam hôm nay, mau được ơn Chúa đổi mới chính mình, nhờ đó sẽ trở thành *nhân chứng của tình yêu Chúa giàu lòng thương xót, ngay tại môi trường mình sống*.

13. Cách riêng, tôi tha thiết cầu chúc cho các tân linh mục, và các người đang được huấn luyện để lãnh chức linh mục, được thực sự đổi mới bản thân, nhờ đó sẽ *mang nơi mình dấu ấn tình yêu thương xót của Chúa là Chúa Giêsu trên thánh giá.*

Việt Nam đang rất cần một hàng tư tế mới như vậy.

14. Tôi hết lòng cảm tạ Chúa vì những đổi mới Chúa thực hiện trong tôi. Nhưng tôi vẫn ý thức sâu sắc về khả năng sụp đổ trong tôi. Bởi vì tôi luôn yếu đuối. Với sự tự do Chúa còn để lại trong tôi, tôi vẫn có thể từ chối và lạm dụng ơn Chúa. Và còn biết bao lực lượng phá hoại khác. Vì thế, tôi không ngừng xin Chúa xót thương tôi. Mỗi ngày tôi như phải bắt đầu lại. Xin anh chị em thương cầu nguyện rất nhiều cho tôi.

Tôi hết lòng phó thác mình cho Chúa giàu lòng thương xót. Xin đón nhận mọi sự, cho dù là thánh giá, vì vâng phục thánh ý Chúa. Trong bất cứ hoàn cảnh nào, tôi luôn vững tin:

Tình yêu thương xót của Chúa là nguồn cứu độ tôi.

Xin Chúa xót thương con.

Long Xuyên, ngày 27.5.2016

+ ĐGM. GB. Bùi Tuần

[Sưu tập của GDHT]

ĐỨC TỔNG GIUSE NGÔ QUANG KIỆT KỂ CHUYỆN VŨNG ÁNG

Đăng ngày 19.06.2016 - 11:40am

GNSP (19.06.2016) – “Một cảnh chết chóc”, là nhận định của Đức Tổng Giuse Ngô Quang Kiệt khi Ngài đến thăm Bà con Giáo dân Giáo xứ Đông Yên thuộc xã Kỳ Lợi, huyện Kỳ Anh, tỉnh Hà Tĩnh, một trong những nơi chịu ảnh hưởng nặng nề nhất của vụ thảm họa ô nhiễm môi trường biển vào tháng 04.2016 vừa qua.

Đức Tổng Giuse đến thăm Bà con Giáo dân và Ngài trao tặng quà cho bà con những món quà Ngài đã được tặng trong dịp mừng 25 năm Linh mục của Ngài.

Sau đây xin mời quý vị lắng nghe những tâm tư, trăn trở của Đức Tổng Giuse sau chuyến viếng thăm Bà con ngư dân vùng Vũng Áng, Hà Tĩnh.

Huyền Trang, GNSP: *Con kính chào Đức Tổng Giuse Ngô Quang Kiệt. Kính thưa Đức Tổng, sức khỏe của Ngài dạo này thế nào ạ? Và, công việc chính của Đức Tổng ở Đan viện là gì ạ?*

Đức Tổng Giuse Ngô Quang Kiệt: Chúa ban cho sức khỏe dạo này cũng khá. Công việc chính là nghỉ (Ngài cười), những giờ khác có thể đi làm vườn, giảng tĩnh tâm.

Huyền Trang, GNSP: *Kính thưa Đức Tổng Giuse, con được tin vào ngày 16.06.2016, phái đoàn của Đức Tổng đến thăm bà con ngư dân ở Vũng Áng, xin Đức Tổng có thể kể lại cho chúng con nghe về chuyến viếng thăm này ạ?*

Đức Tổng Giuse Ngô Quang Kiệt: Từ lâu, tôi đã được tiếp xúc với bà con Giáo dân thuộc Giáo xứ Đông Yên ở Vũng Áng. Bà con bị giải tỏa đất để xây dựng công ty Formosa thì Giáo dân rất đau khổ và bức xúc, họ đã đi khiếu kiện ở các cấp lãnh đạo kể cả trung ương nhưng chưa có cấp thẩm quyền nào giải quyết thỏa đáng cho họ. Tôi rất là thương họ và không biết làm sao để giúp đỡ.

Tuy nhiên, trong vụ biển bị ô nhiễm, cá chết, tôi càng đau xót hơn, cho nên trong ngày Ngân khánh vừa qua có người tặng quà cho tôi thì tôi để dành tất cả những quà tặng đó cho người Vũng Áng. Hôm chuyển đi đến Vũng Áng, tôi đã đến thăm họ vì họ đã đến viếng thăm tôi nhiều lần. Tôi cũng đến tận nơi để nhìn thấy những cảnh đau khổ của những người bị ảnh hưởng trực tiếp của Formosa và cũng gửi cho họ ít quà như là dịp Lễ mừng 25 năm Linh mục của tôi.

Huyền Trang, GNSP: *Kính thưa Đức Tổng Giuse, khi Ngài đến Giáo xứ Đông Yên thì Ngài nhận xét như thế nào về tình cảnh của bà con Giáo dân ạ? Và, Đức Tổng nhận định như thế nào về thảm họa môi trường biển lần này ạ?*

Đức Tổng Giuse Ngô Quang Kiệt: Tình cảnh của bà con Giáo dân quá đau khổ, xót quê hương, kể như họ rất cô đơn trên lối tối tăm thì họ bày tỏ một cảm xúc rất mãnh liệt cũng là một tình cảm quý mến. Đồng thời nói lên được một tình cảm họ được an ủi khi có người đến thăm bởi vì họ cảm thấy tủi, bị bỏ rơi, bị hắt hủi. Cho

nên họ đã dành cho tôi một sự đón tiếp cảm động nhưng rất chân tình và tôi cũng hết sức cảm động khi gặp gỡ bà con Giáo dân.

Khi chứng kiến tất cả đời sống của họ cũng như đi thăm tất cả các bờ biển, tôi cảm thấy đau xót, có thể nói là một cảnh chết chóc. Tôi vào một nhà nghỉ khá lớn của Hà Tĩnh thấy khách vắng hoe, chả thấy khách đâu cả. Rồi đi ra bãi biển thấy thuyền nằm chất đống ở đó, có những con thuyền chỉ còn đập những tấm vải y hết như những thân thể bị liệt thì đúng là một cảnh chết chóc. Ở bờ biển không có một sinh vật nào cả, trên bãi cát không có một con dế tràng nào. Tôi thấy ở các bãi biển đều có những con vật nhỏ li ti như con dế tràng, con cua, con ốc thì bãi biển này hoàn toàn chết hết rồi, không còn một tí gì là sự sống nữa. Khi chúng tôi xuống biển, tất cả mọi người đều hết sức đề phòng để cho nước biển không được dính vào chân. Họ kéo thuyền thật cao trên bãi cát, xong rồi thì có thể bước lên bờ để chân mình khó có thể dính nước biển... Cả một sự chết chóc như vậy.

Trong làng trong xóm sự chết chóc đang dần mòn đi tại vì những người dân đánh cá đã ba tháng nay không ra biển thì chả còn thu nhập gì cả. Thành ra chúng tôi thấy sự chết dần mòn. Người ngư dân chết trực tiếp, cá chết thì người đánh cá cũng chết, những người làm nghề liên quan đến nghề cá như người bán xăng cho những tàu đánh cá cũng chết, những người làm chài lưới cũng chết, những người buôn bán hải sản cũng chết, những người chế biến hải sản cũng chết, ngành du lịch cũng chết, bao nhiêu sự chết kéo theo. Người ta đoán là có ít nhất là 5 triệu người bị ảnh hưởng bởi vụ cá chết này. Hết sức là đau xót, xung quanh đó hết sức là hoang tàn, không còn sức sống, người ta ai cũng mệt mỏi, rã rời và buồn chán.

Đức Tổng Giuse Ngô Quang Kiệt đến thăm bà con giáo dân giáo xứ Đông Yên, Vũng Áng, Hà Tĩnh – một trong những nơi chịu sự thảm họa ô nhiễm môi trường biển nặng nề nhất vào tháng 4.2016 vừa qua.

Bà con giáo dân Đông Yên bật khóc khi được Đức Tổng Giuse đến thăm sau những ngày tháng bị bỏ rơi, bị hắt hủi.

Đức Tổng Giuse, cha Quản xứ giáo xứ Đông Yên và bà con giáo dân dâng lên lời cầu nguyện cho người dân VN được sống trong cảnh thái bình.

Giáo xứ Đông Yên hoang tàn, đổ nát và chết chóc. Thảm cảnh ngư dân mất nghiệp.

HuyềnTrang, GNSP: Dạ vâng, kính thưa Đức Tổng Giuse, Ngài có lời khuyên nào cho những người có trách nhiệm cũng như đồng bào VN đặc biệt là bà con ngư dân ạ?

Đức Tổng Giuse Ngô Quang Kiệt: Tôi thấy cái chết của biển cũng như của cá nó chỉ là cái ngọn vắn đề, cái chính gây ra cái chết này là do cái chết của tâm hồn con người. Tôi thấy có ít nhất có bốn cái chết: cái chết của lương tâm, cái chết của luân lý, cái chết của lý trí, cái chết của chính trị.

Lương tâm là ơn Chúa ban cho người ta để người ta phân biệt được điều gì tốt điều gì xấu, khi làm điều tốt thì lương tâm thanh thản, an ủi còn khi làm điều xấu lương tâm cắn rứt. Thế thì khi lương tâm chết rồi nó không còn cắn rứt nữa. Cho nên khi làm điều xấu mà nó không còn cắn rứt nữa thì lương tâm đó chết rồi.

Luân lý là những chuẩn mực, quy luật để hành xử cho đúng đạo lý. Khi cư xử không còn theo đạo lý nữa, không còn biết điều xấu nữa thì luân lý đó chết rồi, nó không bị chi phối bởi những chuẩn mực đạo đức, không còn quy tắc đạo lý nữa.

Lý trí để giúp người ta biết phân định những giá trị cao thấp khác nhau như Đức Thánh Cha nói rằng: “thời gian lớn hơn không gian, toàn phần lớn hơn một phần”. Bây giờ người ta chọn một phần mà quên đi toàn phần thì cái đó là cái chết của lý trí không còn phân định được và chọn các giá trị thấp mà bỏ các giá trị cao.

Chính trị chính là nghệ thuật tổ chức sắp xếp để cho mọi người được hạnh phúc. Cho nên nó đã chết trong lòng con người chính là nguyên nhân làm cho biển chết, cá chết.

Thế thì bây giờ chúng ta phải làm sao cho những giá trị đó sống lại, phải làm sao cho con người sống lại cái lương tâm, cái lý trí, cái luân lý, cái chính trị thì mới có thể cứu sống được tình thế này. Có những người biết mình bị bệnh thì họ đi chữa bệnh và được khỏi bệnh, nhưng có những người bệnh mà không biết mình bệnh thì chúng ta phải xác định bệnh, làm sao cho người ta tỉnh táo để người ta sống thì mới có thể cứu được dân tộc, đất nước này. Toàn dân phải ý thức được điều đó để biết quyền được sống của mình. Chúng ta lấy bốn phận để phục vụ dân chúng như thế nào, để đem lại sự sống chứ không phải sự chết cho người khác được.

Huyền Trang, GNsP: *Dạ thưa con xin chân thành cảm ơn Đức Tổng Giuse. Chúng con xin kính chúc sức khỏe Đức Tổng và xin Đức Tổng thêm lời cầu nguyện cho người dân chúng con ạ.*

Huyền Trang, GNsP
[Sưu tập của GDHT]

TÙ TRONG CÁI CHẾT

HÃY XÂY DỰNG LẠI QUÊ HƯƠNG

Đăng ngày 20.6.2016 - 8:38am

#GNsP – “Những con thuyền nằm phủ vải trắng như những tấm vải liệm. Một cảnh chết chóc bao phủ cả vùng biển. Ở bờ biển không có một sinh vật nào cả, trên bãi cát không có một con dã tràng nào.

Tôi thấy ở các bãi biển đều có những con vật nhỏ li ti như con dã tràng, con cua, con ốc thì bãi biển này hoàn toàn chết hết rồi, không còn một sinh vật nào còn sống nữa.

Khi chúng tôi xuống biển, tất cả mọi người đều hết sức đề phòng để cho nước biển không được dính vào chân.... Cả một sự chết chóc bao trùm”.

Lời nhận định của Đức Tổng giám mục Giuse Ngô Quang Kiệt thật đau xót hôm ngày 16.6 khi đến thăm giáo dân Giáo xứ Đông Yên thuộc xã Kỳ Lợi, huyện Kỳ Anh, tỉnh Hà Tĩnh, một trong những nơi chịu ảnh hưởng nặng nề nhất của vụ thảm họa ô nhiễm môi trường biển vào tháng 4.2016 vừa qua.

Như thế đã hơn 70 ngày kể từ vụ cá chết ở Vũng Áng rồi khắp các tỉnh miền Trung, đến nay vẫn chưa có một tuyên bố chính thức nào về nguyên nhân ô nhiễm, một phán quyết rõ ràng kẻ nào là thủ phạm gây ra cái chết bao trùm khắp vùng biển như lời nhận định của Đức Tổng Giuse: “các ngư dân đang chết dần, nhưng không phải chỉ các ngư dân mà bao ngành nghề khác cũng chết theo,

ngư dân chết trực tiếp, cá chết thì người đánh cá cũng chết, những người làm nghề liên quan đến nghề cá như người bán xăng cho những tàu đánh cá cũng chết, những người làm chài lưới cũng chết, những người buôn bán hải sản cũng chết, những người chế biến hải sản cũng chết, ngành du lịch cũng chết, bao nhiêu sự chết kéo theo. Người ta đoán là có ít nhất là 5 triệu người bị ảnh hưởng bởi vụ cá chết này.”

Đức Tổng Giuse bày tỏ sự đau đớn trước tình cảnh của dân chúng, ngài bộc bạch tiếp: “hết sức là đau xót, vùng này giờ là đồng hoang tàn, không còn sức sống, người ta ai cũng mệt mỏi, rã rời và buồn chán.”

Trong khi ấy, phía Nhà nước vẫn chưa có một động thái hỗ trợ nào cho ngư dân, họ loay hoay tìm cách ngăn chặn, bưng bít thông tin, và bách hại những nhà báo tự do nào đến đây ghi hình và lấy thông tin. Vẫn chưa có một giải pháp nào được đưa ra nhằm khôi phục môi trường biển. Trái lại, với những phát biểu của các ông lãnh đạo càng khiến cho người dân phẫn nộ.

Việc bưng bít thông tin đến công chúng là trò hèn hạ của giới truyền thông lè phải. Ngay cả tin nhắn điện thoại nếu có những từ khoá như “Formosa”, “cá chết”, “Vũng Áng” đều không gửi đi được.

Vào ngày 6.5, báo Dân Trí có bài của phóng viên Thế Kha mang tựa: “Bộ Tài nguyên – Môi trường: Formosa thừa nhận tự ý xây toàn bộ đường ống xả thải”, nhưng chỉ hai giờ sau bài báo đã bị gỡ xuống.

Ngày 6.6, một bài báo khác với tựa rất mỉa mai cũng chung số phận “Nguyên nhân cá chết liên quan đến thủ phạm gây ra nguyên nhân đó” (lấy lại câu nói của bộ trưởng Trương Minh Tuấn), sau khi bài này lan truyền với tốc độ chóng mặt trên mạng xã hội.

Ngày 12.6, báo chí trong nước dẫn lời ông Nguyễn Thành Phát, Phó trưởng Công an huyện đảo Lý Sơn, cho biết rằng “đã đi điều tra” và rằng “không có chuyện cá chết ở Lý Sơn là do bị đầu độc” nhưng do “trời nắng nóng và có dòng nước nóng của hải lưu đi qua các lòng bè, gây cá chết hàng loạt”

Ngày 10.6, tại Quảng trị đã phát hiện 30 tấn cá đông lạnh có chứa phenol (một chất cấm dùng trong thực phẩm), thì đồng chí phó cục trưởng cục An toàn thực phẩm hùng hỏ tuyên bố: “Mỗi ngày ăn 2 lạng cá chứa phenol không gây hại sức khỏe”!

Những phát biểu kiểu trấn an dư luận ấy chỉ khiến dân chúng càng thêm khinh bỉ nhà cầm quyền địa phương. Dầu vậy, những vị đứng đầu đất nước cũng chẳng hơn gì.

Chúng ta vẫn còn nhớ thái độ vô cảm của ông TBT Nguyễn Phú Trọng vào ngày 22.4 khi đến thăm Hà Tĩnh, ông chẳng đá động chút gì về thảm họa ô nhiễm môi trường biển gây ra cho ngư dân, cũng chẳng hề đi thăm dân chúng đang khốn khổ thế nào.

Kể đến là những “lời phán câu giờ” của các quan chức như Thứ trưởng Bộ Tài nguyên và Môi trường Phạm Công Tạc phát biểu ngày 14.5.2016: “Có thể nói, tất cả lực lượng các tổ chức Khoa học và Công nghệ, nhà khoa học trong nước với những chuyên ngành có liên quan đã tham gia vào quá trình phân tích, đánh giá và xác định nguyên nhân của hiện tượng hải sản chết hàng loạt này. ...Việc xác định nguyên nhân thực sự là một vấn đề lớn, phức tạp và đặt ra yêu cầu tiếp cận, xử lý bài bản, khoa học, khách quan, chặt chẽ và đúng pháp luật”.

Chiều ngày 2.6, trong buổi họp báo thường kỳ tại Hà Nội, Chủ nhiệm Văn phòng Chính phủ Mai Tiến Dũng thông báo: “Đã tìm ra nguyên nhân cá chết nhưng chưa thể công bố”! Phát biểu này đã gây phẫn nộ trong dư luận. Vì sao chưa thể công bố? Và bao giờ thì công bố được? Phải chăng nhà cầm quyền CS không dám công bố nguyên nhân vì đụng đến sự tồn vong của chế độ?

Chưa dừng lại với những lời phát biểu gây phẫn nộ trong dư luận, hôm 8.6, thủ tướng Nguyễn Xuân Phúc, trong buổi dự mít tinh Tuần lễ biển và hải đảo VN tại Nam Định, lại mạnh mẽ tuyên bố như thể mọi chuyện đang diễn ra bình thường: “Hãy phát huy hiệu quả nguồn tài nguyên biển cho phát triển kinh tế – xã hội. Mục tiêu đến năm 2020, kinh tế biển và ven biển đóng góp khoảng

53-55% GDP và 60% kim ngạch xuất khẩu cả nước” (<http://vpub.namdinh.gov.vn/dong-chi-nguyen-xuan-phuc-uy-vie...>).

Bưng bít thông tin, giải phát câu giờ, vô cảm là những gì đã được phát ra từ miệng của các quan chức lãnh đạo trước tình trạng ô nhiễm môi trường biển.

Hơn thế, nhà cầm quyền còn hèn hạ hơn khi giờ trò đàn áp, đánh đập, bắt bớ những người biểu tình trong ôn hòa.

Trên mạng internet tràn ngập những hình ảnh an ninh sắc phục lẫn không sắc phục, trấn áp đánh đập những người biểu tình trong hai ngày Chủ Nhật 1 và 8/5 vừa qua. Họ sẵn sàng tung nắm đấm vào những người yếu thế nhất là phụ nữ và trẻ em. Không trò hèn hạ nào lại không mang ra sử dụng. Họ bắt những người biểu tình về nhốt tại “Trung tâm hỗ trợ xã hội” như thể những người này là thành phần vô gia cư và nghiện ngập. Hóa ra những trung tâm hỗ trợ xã hội kiểu này là những nhà tù trá hình của chế độ.

Điềm qua vài diễn biến như thế kể từ ngày “cá chết miền Trung”, để cho thấy ai mới thực sự là những người lo cho dân khi dân gặp nạn. Để từ trong đổ nát hoang tàn, trong cảnh khăn tang phủ trắng miền Trung, mỗi người dân hãy ý thức xây dựng lại đất nước, dân tộc mình đang đi dần vào cõi chết như lời của Đức Cha Giuse nhận định: “cái chết của biển cũng như của cá nó chỉ là cái ngọn vấn đề, cái chính gây ra cái chết này là do cái chết của tâm hồn con người. Tôi thấy có ít nhất có bốn cái chết: cái chết của lương tâm, cái chết của luân lý, cái chết của lý trí, cái chết của chính trị.”

Pv. GNsP
[Sưu tập của GDHT]

SỰ THẬT GIẢI THOÁT ANH EM (Ga 8,32)

[Toàn văn Bài Giảng Lễ Công Lý Và Hòa Bình]

Đăng ngày 30.5.2016 - 5:58am

GNSP – Thánh lễ Mình Máu Thánh Chúa Kitô diễn ra lúc 20 giờ, Chúa Nhật 29/05/2016, tại nhà thờ Thái Hà, DCCT Hà Nội

Kính thưa ông bà và anh chị em,

Cha Giuse Nguyễn Văn Toàn giảng trong thánh lễ Chúa nhật ngày 29.5.2016: Pv. GNSP

Đoạn Lời Chúa mà Giáo Hội cho chúng ta nghe đọc trong thánh lễ kính Mình và Máu Thánh Chúa hôm nay rất sinh động, qua câu chuyện Chúa Giêsu hóa bánh ra nhiều để nuôi dưng chúng ăn (Lc 9, 11b-17). Đây là một trong nhiều đoạn Lời Chúa mà theo các nhà chú giải Kinh Thánh cũng như trong truyền thống của Giáo hội ám chỉ đến Bí tích Thánh Thể. Qua chính việc Chúa Giêsu đã thiết lập Bí Tích này trong bữa Tiệc Ly, trước khi Người bước vào cuộc khổ nạn, chịu đóng đinh trên thập giá.

Và trong suốt chiều dài hơn hai ngàn năm qua, Giáo hội đã cử hành Bí tích Thánh Thể, như là đỉnh cao của việc tôn thờ Thiên Chúa. Các kitô hữu đã được nuôi dưỡng bởi Mình và Máu Thánh Chúa. Đó là sức mạnh để họ có thể tiến bước trong hành trình Đức Tin giữa trần gian này.

Thưa cộng đoàn, khi đọc đoạn Lời Chúa hôm nay, mỗi người chúng ta cũng nhận ra điều này, trong khi rao giảng Tin Mừng, đứng trước hoàn cảnh khó khăn cụ thể, đối diện với nhu cầu thiết yếu hằng ngày của con người, nhất là những người nghèo khổ đang lắng nghe Ngài giảng dạy, Chúa Giêsu đã không làm ngơ để họ phải đói, phải khát, ngược lại, Ngài đã nuôi dưỡng họ, nên “tất cả đều ăn no nê” đến nỗi còn dư, còn thừa, mà bài Tin Mừng thuật

lại “người ta thu lượm được mười hai thúng”. Và điều đó cho chúng ta biết, Thiên Chúa cứu độ nhân loại, cứu độ mỗi người chúng ta một cách toàn diện. Nói cách khác, Đức Giêsu, Ngài đến cho chúng ta được sống và sống dồi dào (Ga 10,1-10), Ngài nuôi dưỡng chúng ta về đàng thiêng liêng, nhưng Ngài cũng muốn chúng ta không phải đói, phải khát nếu như cái đói, cái khát đó làm ta đánh mất phẩm giá cao quý là một con người được Thiên Chúa dựng nên.

Trong khung cảnh của thánh lễ cầu nguyện cho công lý và hòa bình tối nay, mời ông bà và anh chị em, suy nghĩ đôi chút về cái đói, cái khát của chính chúng ta, của anh chị em chúng ta đang phải đối diện qua mỗi ngày sống. Và thiết nghĩ, đây là cơn đói, cơn khát cơ bản, quan trọng nhất; đó chính là cơn đói, cơn khát ‘sự thật’. Sự thật liên quan đến các vấn đề khác nhau đang xảy ra trên quê hương đất nước chúng ta:

– Qua các phương tiện truyền thông với những số liệu thống kê về tăng trưởng kinh tế, hay qua quan sát qua loa bề ngoài, đôi khi chúng ta vẫn ảo tưởng là chúng ta đã có một cuộc sống đảm bảo về vật chất; anh chị em trên quê hương đất nước chúng ta đang được đảm bảo về những nhu cầu thiết yếu hằng ngày như cái ăn, cái mặc và những dịch vụ cơ bản.

Sự thật là người dân nhiều nơi vẫn thiếu cơm ăn, áo mặc, nhất là vùng sâu, vùng xa. Không chỉ thiếu theo thời vụ mà thiếu quanh năm. Ngay đến anh chị em ngư dân Miền Trung không thể ra biển chỉ thời gian ngắn đã rơi vào tình cảnh thiếu ăn. Trong lá thư gửi cho cha Lê Quang Uy, DCCT Sài Gòn, cha xứ Cồn Sẻ tại Quảng Bình viết: “Tình thế biển thế này, Giáo Xứ chúng con gặp quá nhiều khó khăn hiện tại cũng như về lâu về dài. Tàu về neo đậu kín cả sông, ngư dân đến nay không được một lời giải thích. Giáo Xứ chúng con hết đường sống rồi cha ạ. Vậy xin cha tìm cách giúp cho Giáo Xứ chúng con ít gạo” (Lm. Phêrô Hoàng Anh Ngợi, ngày 11/5/2016).

Dù biết rằng, lòng người thì chẳng biết đâu mà đủ, nhưng cứ nhìn vào đời sống của chúng ta, xung quanh chúng ta, của đồng bào chúng ta với hơn 90 triệu dân. Bao người không có nhà cửa, hay phải ở những ngôi nhà tạm bợ, chật chội, chen chúc; bao nhiều gia đình phải quay quắt, cực nhọc để sao có thể sống qua ngày. Và thử hỏi, bao người trong chúng ta được hưởng dịch vụ y tế tốt? Bao bạn trẻ được hưởng môi trường giáo dục lành mạnh, trong lành, tiến bộ?

Sự thật là do nghèo đói, khổ cực, hàng năm, người dân ở nhiều nơi vẫn bất chấp nguy hiểm để vượt biên ra nước ngoài tìm vận may. Số liệu thống kê, từ năm 2009 đến năm 2013 có gần 1.000 người vượt biên qua Úc vì bần cùng đói khổ. Và tình trạng này vẫn còn tiếp diễn. Nhiều người thì được ra nước ngoài “dù trong thân phận xuất khẩu lao động, làm ô sin hay cô dâu bất đắc dĩ... vẫn là một giấc mơ đổi đời và họ sẵn sàng chấp lấy một khi có cơ hội dù phải đánh đổi bất chấp thứ gì” (RFA, Vì sao người Việt vẫn bỏ nước ra đi, 7.4.2016)

Cơ chế xã hội, nạn tham nhũng đã và đang đẩy đất nước chúng ta vào tình trạng tụt hậu. Một nhóm nhỏ có đặc quyền đặc lợi, câu kết, bắt tay nhau để vơ vét của cải trở nên giàu có bất thường, không do mồ hôi, sức lao động bỏ ra. Phá hủy tài nguyên môi trường để vơ vét, nhiều công nhân bị bóc lột sức lao động, làm việc cực nhọc nhưng nhận được đồng lương ít ỏi, phải sống tằn tiện qua ngày; nhiều nông dân khắp Bắc – Trung – Nam bị mất đất, mất ruộng, vườn, rơi vào cảnh thất nghiệp – ngày này, tháng khác vác đơn đi kêu oan khiếu kiện.

Chúng ta đói, chúng ta khát sự thật đó thừa ông bà và anh chị em. Sự thật đất nước bị tụt hậu, người dân rơi vào cảnh thiếu thốn, bần cùng mà không phải do lỗi của mình.

– Chúng ta đói, chúng ta khát thông tin sự thật, liên quan đến những gì đang diễn ra. “Cá cần nước sạch, dân cần minh bạch”, đó là khẩu hiệu người dân yêu cầu, liên quan đến thảm họa môi trường đã và đang xảy ra tại các tỉnh Miền Trung.

Đâu là nguyên nhân thật sự xảy ra thảm họa môi trường này? Câu hỏi cứ được đặt ra, nhưng cơ quan chức năng có trách nhiệm không có câu trả lời rõ ràng, thỏa đáng. Đã gần hai tháng xảy ra thảm họa, nước biển nhiễm độc tố, cá voi chết, cá to, cá nhỏ chết, tôm chết, ngao sò chết; muối nhiễm độc tố...nhưng các cơ quan chức năng vẫn đang cố gắng, “sớm công bố kết quả”, cái gọi là công bố kết quả thì loan quanh, mù mờ, chẳng có kết quả gì cả...

Điều gì đang bị che đậy, điều gì khiến các cơ quan chức năng không thể đưa ra nguyên nhân và có hướng giải quyết rõ ràng. Khả năng yếu kém, tính chất sự việc phức tạp hay đang bao che, lấp liếm cho qua chuyện vì lợi ích cá nhân, lợi ích nhóm, lợi ích đảng phái nên phải làm như thế?

Việt Nam có hơn 800 (838) cơ quan báo chí và gần 70 (67) đài phát thanh, truyền hình (wikipedia), nhưng những sản phẩm từ các cơ quan báo chí và đài truyền hình chính thống luôn được định hướng để phục vụ thể chế. Cái định hướng ấy sẵn sàng bóp méo, vu khống. Vụ việc xảy ra tại Thái Hà nơi đây hay Tòa Khâm Sứ từ năm 2008 cho chúng ta kinh nghiệm về điều đó. Vu khống giáo dân, các linh mục và cách riêng đối với nguyên Đức Tổng Giám Mục Ngô Quang Kiệt khi cắt xén lời phát biểu của ngài.

Mới đây, đài truyền hình VTV1 trong bản tin thời sự lúc 19 giờ, ngày 15.5 cũng đã vu khống, chụp mũ những người dân thân cho dân chủ; vu khống cho Đức cha Phaolô Nguyễn Thái Hợp, Giám mục giáo phận Vinh là ‘thối phồng, gây hoang mang, dùng lời lẽ kích động giáo dân’, khi ngài lên tiếng yêu cầu các cơ quan chức năng phải làm rõ nguyên nhân, cũng như có cách khắc phục hậu quả, và kêu gọi con cái của mình có những hành động cụ thể phù hợp với Tin Mừng trước thảm họa ô nhiễm môi trường biển đã và đang xảy ra.

Tại Hà Nội và Sài Gòn, vào các ngày Chúa nhật vừa qua, đã có hàng ngàn người xuống đường bày tỏ quan điểm ôn hòa vì môi trường bị an ninh chìm nổi bắt bớ, đánh đập, nhưng báo chí, truyền hình, phát thanh không đưa được một mẫu tin phản ánh sự

kiện; khi đưa tin lại xuyên tạc, bôi nhọ, quy chụp: nào là gây rối trật tự, bị xúi giục, bị kích động, bị những phần tử phản động lôi kéo...

Trong bài phát biểu của Tổng thống Mỹ, ông Obama tại Trung Tâm Hội Nghị Quốc Gia Mỹ Đình hôm 24 tháng 5, những đoạn đề cập đến nhân quyền bị các phương tiện truyền thông của nhà nước né tránh, bóp méo, xuyên tạc, cắt xén (VOA, 27/5/2016).

Chính chúng ta và anh chị em chúng ta đang đói, đang khát sự thật liên quan đến thông tin mà hằng ngày chúng ta tiếp nhận, thưa ông bà và anh chị em. Những điều tôi đưa ra chỉ là điển hình, và còn nhiều thông tin liên quan đến vận mệnh quốc gia, người dân có quyền được biết sự thật, nhưng đã không được biết, và nếu có biết lại là những thông tin sai sự thật.

– Chúng ta đói, chúng ta khát nhân phẩm và những quyền cơ bản của con người mà trong tư cách là những con người được dựng nên giống hình ảnh Thiên Chúa – Đấng Tạo Hóa đã ban cho chúng ta.

Người dân đang đói, đang khát được bày tỏ quan điểm, bày tỏ chính kiến mà không bị xách nhiễu, bắt bớ, đánh đập, bỏ tù. Người dân mong mỗi được hưởng quyền tự do báo chí, tự do hội họp, tự do tôn giáo và các quyền cơ bản khác. Nhà hoạt động dân chủ tại Sài Gòn, ông Huỳnh Ngọc Chênh viết trên mạng xã hội facebook như thế này: ‘Những gì Obama nói thì Hà Sĩ Phu, Phạm Đình Trọng, Trần Huỳnh Duy Thức, Ba Sàm Nguyễn Hữu Vinh, Điều Cày đã nói. Ông nói được hàng triệu người nghe và qua đó thuyết phục được nhiều người, và quan trọng hơn là sau đó ông không bị bắt tù. Còn các bạn tôi nói thì hầu hết đều vào tù’ (FB Hunh Ngoc Chenh, 26/5/2016).

15 người thuộc các nhóm xã hội dân sự khác nhau được mời đến gặp ông Obama vào sáng 24.5 tại Hà Nội, nhưng chỉ có 6 người có mặt; những người khác – những người có thể ông Obama cần được lắng nghe tiếng nói của họ hơn, thì bị an ninh ngăn chặn, cấm cản nhiều cách khác nhau (Thông tin trên BBC, VOA và FB).

Sự thật là rất nhiều anh chị em chúng ta bị bắt bớ, giam giữ cách bất công, sai trái vì bất đồng chính kiến. (có hơn 100 người đang bị cầm tù). Sự thật là rất nhiều anh chị em đã không được đối xử công bằng, minh bạch tại các phiên tòa, họ phải chịu những bản án nặng nề mà một trong những người hôm nay chúng ta cũng được mời gọi cầu nguyện cho ông vì ông đang tuyệt thực trong lao tù; đó là ông Trần Huỳnh Duy Thức. Ông Thức sinh năm 1966 tại Sài Gòn, nguyên là Tổng giám đốc của Công ty dịch vụ điện thoại internet OCI. Năm 2010, ông Thức bị kết án 16 năm tù với tội danh ‘hoạt động nhằm lật đổ chính quyền’ (wikipedia).

Thưa ông bà và anh chị em, sự thật đó, sự thật là những vấn đề liên quan đến phẩm giá con người, những quyền cơ bản của người dân không hề được tôn trọng trên quê hương đất nước chúng ta. Cho dù những quyền đó có ghi trong Hiến pháp, đã được Việt Nam kí kết với Quốc Tế.

Bài Tin Mừng hôm nay thuật lại, các môn đệ nói với Chúa Giêsu: “Xin Thầy cho đám đông về, để họ vào các làng mạc nông trại quanh đây, tìm chỗ trọ và kiếm thức ăn”. Chúa Giêsu nói với các ông “Chính anh em hãy cho họ ăn” (Lc 9,12).

Khi dâng lên Thiên Chúa những lời cầu nguyện cho công lý và hòa bình tối nay, chúng ta cũng được chính Chúa Giêsu nói với từng người chúng ta ” Chính anh em hãy cho họ ăn “

Mở lòng ra để liên đới trợ giúp anh chị em chúng ta thoát khỏi cảnh phải đói, phải khát – những nhu cầu thiết yếu hằng ngày như lời mời gọi của Chúa chúng ta: cho kẻ đói ăn, cho kẻ khát uống, cho kẻ rách rưới ăn mặc. Cách cụ thể, trong những ngày này, chúng ta hãy quảng đại trước lời mời gọi trợ giúp anh chị em ngư dân tại các Tỉnh Miền Trung đang gặp khó khăn.

Lên án mạnh mẽ nạn tham nhũng đang đẩy đất nước vào cảnh nghèo nàn, lạc hậu. Nạn tham nhũng xảy ra trong cơ cấu điều hành đất nước, nơi quan chức và những người có địa vị trong xã hội. Như lời của Đức Thánh Cha Phanxicô, nạn tham nhũng như một vết thương mưng mủ, “vết thương mưng mủ này là một trọng tội

đang kêu thấu tới trời, vì đang hủy hoại nền tảng của cuộc sống cá nhân và xã hội. Nạn tham nhũng không cho chúng ta tin tưởng nhìn về tương lai, vì sự tàn nhẫn và tham lam sẽ làm tiêu tan dự định của những người yếu kém, và giẫm nát những người nghèo khổ nhất”. “Để loại trừ tham nhũng khỏi cuộc sống cá nhân và xã hội, cần phải khôn ngoan, tỉnh thức, trung thực, lương thiện, kèm theo sự can đảm để tố giác điều sai trái. Nếu không công khai loại trừ, thì sớm hay muộn, tham nhũng cũng biến chúng ta thành người đồng lõa và sẽ hủy hoại cuộc sống” (Misericordiae Vultus, 19)

“Chính anh em hãy cho họ ăn”. Chúa Giêsu có thể tự làm phép lạ hóa bánh ra nhiều, nhưng Ngài cần sự cộng tác của đám đông dân chúng với năm chiếc bánh và hai con cá. Trước lời mời gọi của Chúa Giêsu, chính chúng ta hãy thúc đẩy, cộng tác với nhau để lên tiếng, hành động, yêu cầu cần được biết thông tin sự thật liên quan đến các vấn đề quan trọng của đất nước. Cụ thể hôm nay, chúng ta cầu nguyện cho anh chị em của mình tại Miền Trung: Chính các ngư dân tại Miền Trung và chúng ta cần được biết những gì đang xảy ra cho môi trường biển, nguyên nhân do đâu? Và cách giải quyết vấn đề cụ thể để môi trường biển an toàn, ngư dân không phải rơi vào tình trạng phơi lưới, cột thuyền vì không thể ra khơi.

Đại họa ô nhiễm môi trường biển đang xảy ra không chỉ liên quan đến anh chị em ngư dân Miền Trung, nhưng còn ảnh hưởng trực tiếp đến mỗi người chúng ta, đến thế hệ tương lai của Dân Tộc. Chúng ta cần đòi hỏi những người có trách nhiệm minh bạch, các phương tiện truyền thông phải được tự do phản ánh sự thật khách quan. Không thể đánh đổi môi trường vì lợi ích trước mắt, lợi ích của một nhóm người. Hãy lắng nghe tiếng khóc của biển cả, tiếng kêu than của anh chị em ngư dân nghèo khổ và sự sợ hãi diễn ra mỗi ngày của chính chúng ta khi phải ăn các loại thực phẩm bẩn, để rồi trả lời trước câu hỏi: ‘Loại thế giới nào chúng ta muốn chuyển lại cho những người đến sau chúng ta, cho các trẻ em đang lớn lên?’

“Chính anh em hãy cho họ ăn”. Đức Thánh Cha Phanxicô mời gọi chúng ta khi ngài viết trong Tông Sắc Dung Mạo Lòng Thương Xót: “Hãy mở to mắt để nhận ra tình trạng khốn khổ của thế giới, để thấy những vết thương của anh chị em chúng ta đang bị tước mất nhân phẩm, và ý thức rằng chính chúng ta được mời gọi lắng nghe tiếng họ kêu gào xin được cứu giúp. Ước gì bàn tay chúng ta nắm lấy đôi tay họ và kéo họ đến với chúng ta, Ước chi tiếng nói của họ trở thành tiếng nói của chúng ta, và ước chi chúng ta có thể chung tay phá đổ những rào cản của thái độ dừng dưng lãnh đạm, vẫn thường được dùng để che giấu thói giả hình và tính ích kỷ.” (Misericordiae Vultus, 15).

Lên tiếng, dẫn thân cho những giá trị cơ bản của con người hầu có một xã hội công bằng, tự do, dân chủ thực sự; đó không chỉ là bày tỏ sự liên đới, tình bác ái với anh chị em chúng ta nhưng còn là cho chính chúng ta, cho tương lai con cháu và vì tương lai quê hương đất nước chúng ta.

Thưa ông bà và anh chị em, Chúa Giêsu đã khẳng định ‘sự thật giải phóng anh em’. Thiếu vắng sự thật, sự giả dối sẽ ngự trị và điều này đang làm cho đời sống cá nhân, gia đình, cộng đoàn và xã hội chúng ta mỗi ngày một èo uột, mất sức sống, lương tâm, nhân phẩm con người trở nên méo mó, dị dạng.

Cầu nguyện cho công lý và hòa bình tối nay, chúng ta được mời gọi ý thức về sự thật mà chúng ta vừa cùng nói với nhau. Và nguyện xin Chúa Giêsu Thánh Thể bổ sức cho mỗi người chúng ta. Để ta không làm ngơ quên đi nỗi khao khát sự thật về các vấn đề xã hội đang xảy ra; hầu quảng đại cộng tác với những tâm hồn thành tâm thiện chí mà góp phần mình làm cho quê hương được thay đổi. Đức Giêsu, Chúa của chúng ta Ngài đến làm chứng cho sự thật. Ai đứng về phía sự thật là đón nhận lấy Ngài. Và sự thật sẽ giải thoát chúng ta (Ga 8,32) Amen!

Lm. Giuse Nguyễn Văn Toàn, DCCT
[Sưu tập của GDHT]

TUYÊN BỐ CỦA CÁC TỔ CHỨC XÃ HỘI DÂN SỰ VÀ CHÍNH TRỊ VIỆT NAM VỀ THÁI ĐỘ CỦA NHÀ CẦM QUYỀN TRƯỚC THẢM HỌA Ô NHIỄM MÔI TRƯỜNG BIỂN

Kính thưa:

- Toàn thể Đồng bào Việt Nam trong và ngoài nước
- Các chính phủ dân chủ năm châu, các cơ quan nhân quyền quốc tế.

Cho tới hôm nay, đã gần ba tháng kể từ vụ cá chết ở Vũng Áng rồi khắp bờ biển 4 tỉnh miền Trung. Đất nước Việt Nam lần đầu tiên gánh chịu một thảm họa nghiêm trọng bất ngờ ập xuống, tàn phá môi trường, gây ảnh hưởng lên hàng triệu đồng bào làm những nghề liên quan tới biển, cũng như đang từ từ giáng xuống toàn thể Dân tộc với những di hại khôn lường trên bao thế hệ. Thảm họa này cũng kéo theo những mối nguy cho chủ quyền đất nước trên lãnh hải và lãnh thổ, trong tình hình Trung Quốc đang tìm mọi cách thôn tính Biển Đông.

Thế mà tới tận lúc này, người dân thay vì thấy một chính quyền luôn tự xưng là “của dân, do dân và vì dân” nỗ lực chu toàn trách nhiệm, thì lại chỉ chứng kiến những hành động gieo hoang mang và gây công phẫn từ giới lãnh đạo chính trị mà có vẻ nằm trong một chiến dịch tổng lực nhằm dẹp yên vụ cá chết, nhất là sau cuộc họp báo công bố thủ phạm và nguyên nhân của thảm họa chiều ngày 30-06-2016 tại Hà Nội. Chiến dịch tổng lực đó đã biểu hiện cụ thể như sau:

1- Cung cách bung bít vô lương tâm của Bộ Thông tin và Truyền thông.

Tin nhắn điện thoại nay bị chặn những từ khoá như “Formosa”, “Vũng Áng”, “cá chết”... Báo chí nhà nước đã không đưa một dòng

nào về hai cuộc biểu tình lớn vì môi trường đầu tháng 05, trái lại cáo buộc một số người tội “kích động” dân chúng xuống đường “gây rối loạn”. Ngày 13.5, báo Nông Thôn Ngày Nay bị phạt 140 triệu đồng vì in trên ấn phẩm Thế Giới Tiếp Thị bài “Nhân dân mãi mãi là người đến sau”, và “Lời than của các loài cá”. Ngày 30.5, VTV6 phát chương trình “60 phút mở - Chia sẻ trên mạng xã hội để làm gì?” nhằm khẳng định video clip “Hai con cá chết trong nước biển Vũng Áng?” của VTC là ngụy tạo, đồng thời đầu tố MC Phan Anh vì đã đưa nó lên trang FB của mình. Hôm 6.6, tờ Giáo Dục và Thời Đại Online phải rút xuống bài viết “*Nguyên nhân cá chết liên quan đến thủ phạm gây ra nguyên nhân đó*” sau khi nó lan truyền với tốc độ chóng mặt trên mạng xã hội. Ngày 10.6, huyện Vĩnh Linh tỉnh Quảng trị đã phát hiện 30 tấn cá đông lạnh có chứa chất độc phenol với nồng độ nguy hiểm, truyền thông nhà nước lại tiếp tục đăng tải các nội dung phi khoa học, đưa ra các nhận định theo hướng trấn an đối gạt người dân từ các quan chức và trí thức của chế độ.

2- Hành vi đàn áp vô pháp luật của Bộ Công an.

Cuối tháng 4.2016, hai phóng viên tự do đi làm phóng sự về cá chết tại Quảng Bình, Hà Tĩnh, Nghệ An đã bị công an bắt nhốt, tra khảo, hành hạ trong nhiều ngày. Trong các cuộc xuống đường vì môi trường tháng 5 và đầu tháng 6 tại Hà Nội và Sài Gòn, rất nhiều công an bịt mặt, vận thường phục hoặc còn đồ đầu gấu được thuê mướn đã xông vào đánh đập dã man những người biểu tình, kể cả trẻ thơ và phụ nữ. Chưa hết, an ninh, dân phòng, thanh niên xung phong còn bắt một số biểu tình viên về đồn đánh cho như tử; thậm chí còn nhốt họ vào trại hỗ trợ xã hội nhiều ngày, bỏ đói, hành hạ, làm nhục. Ngoài ra, công an mật vụ còn bao vây các bãi biển miền Trung không cho bất cứ ai chụp ảnh, quay phim hay nói chuyện với ngư dân lâm nạn. Nhiều phóng viên đi lấy tin ở vùng biển này đã bị tấn công đến đổ máu. Quan chức bộ Công an còn cho rằng những người biểu tình là theo sự xúi giục của “các lực lượng thù địch”, và

đã chuẩn bị phương án đàn áp trong ngày công bố 30.6 cũng như trong thời gian tới đây.

3- Biện pháp ngăn chặn vô nhân đạo của Bộ Y tế.

Đó là cấm xét nghiệm hay thông báo kết quả xét nghiệm cho những ai bị ngộ độc biển hay ngộ độc cá. Nạn nhân đầu tiên là thợ lặn Lê Văn Ngày, chết hôm 24.4.2016, sau khi thi công xây dựng đê chắn sóng ở cảng Sơn Dương. Hàng loạt thợ lặn ở khu công nghiệp này cũng có biểu hiện bị nhiễm độc nước biển. Tuy vậy, sau gần một tháng kiểm tra sức khỏe, họ chẳng những không nhận được kết quả mà còn bị đe dọa chấm dứt hợp đồng lao động. Gia đình một thợ lặn còn tiết lộ có người *“muốn đưa mấy anh em thợ lặn đi khám, nhưng bác sĩ trong Sài Gòn nói rằng trên Bộ cấm rồi nên họ không dám làm... và rằng bây giờ đi khắp VN, cả Hà Nội, Huế, SG cũng không có ai dám cho kết quả xét nghiệm”* (theo RFA 27-5-2016).

Nhưng mặt khác, kể từ đầu tháng 5.2016 đến nay, Bộ Y tế lên tiếng phủ họa chủ trương tuyên truyền của nhà nước “Biển cơ bản là sạch”, bất chấp nhiều hiểm họa tiềm tàng ở khu vực ven bờ. Ngày 10-05, Viện Kiểm nghiệm An toàn Vệ sinh Thực phẩm Quốc gia của Bộ đã nhanh chóng xác nhận 139 mẫu hải sản *“an toàn”* của bốn tỉnh miền Trung được đánh bắt xa bờ, nhưng lại bỏ mặc việc xét nghiệm độ nhiễm độc của hải sản *gần bờ* (theo RFI 1.6.2016).

4- Hoạt động trấn an nực cười và hỗ trợ lấy cá của viên chức nhà nước.

Chiều 25.5, tại bãi biển Nhật Lệ, Liên đoàn Lao động tỉnh Quảng Bình đã làm Lễ phát động “Tuần làm sạch môi trường và tắm biển” nhằm truyền tải thông điệp biển an toàn, hải sản sạch để nhân dân và du khách yên tâm tắm táp, sử dụng hải sản rõ nguồn gốc, tham gia làm sạch bãi biển... Từ ngày 1 đến 8.6, Bộ Tài nguyên và Môi trường tổ chức Tuần lễ Biển và Hải đảo VN mà

chẳng hề nhắc đến thảm họa sinh thái. Tối 14.6, tại quảng trường Ba Đình, Đoàn Thanh niên CS đã phát động chương trình “Góp cò cùng ngư dân bám biển”, tặng cho họ 2,5 triệu lá cò đỏ như một thông điệp hãy thôi bám bờ khóc than mà ra khơi bám biển để “giữ chủ quyền” cho đảng...

Mặt khác, tại một số địa phương đã xuất hiện tình trạng thôn, xóm tổ chức thu tiền của các hộ gia đình được cấp gạo hỗ trợ với lý do trả phí vận chuyển, hoặc cấp gạo nhưng không đủ số lượng quy định. (Báo Mới 18.5). Xã Lộc Vĩnh, huyện Phú Lộc, tỉnh Thừa Thiên-Huế đã được giải ngân 2.023 tỉ đồng hỗ trợ ngư dân thiệt hại, nhưng đến nay Ủy ban xã vẫn chưa chịu cấp phát cho họ và số tiền này có nguy cơ bị thất thoát. (FB Thanh Niên Công Giáo 7.6). Chính phủ hứa sẽ hỗ trợ tiêu thụ số thủy sản đánh bắt xa bờ, nhưng một tàu đánh cá thuộc thôn Đông Yên, xã Kỳ Lợi, huyện Kỳ Anh, tỉnh Hà Tĩnh đánh bắt được gần 30 tấn cá mu ở ngoài 30 hải lý rồi cập cảng Vũng Áng ngày 30.5 thì chẳng có cơ quan nào chịu thu mua. Rốt cuộc số cá bị thối rữa. Nói chung, chương trình hỗ trợ của nhà cầm quyền đối với ngư dân lâm nạn nơi có nơi không, chỗ nhiều chỗ ít.

5- Thái độ lấp liếm và dung túng vô trách nhiệm của Chính phủ.

Sau sứ điệp ngầm “Hãy an tâm” mà TBT Nguyễn Phú Trọng nhanh chóng trao cho tập đoàn Formosa Hà Tĩnh ngày 22.4.2016, các quan chức liên tục có những tuyên bố kiểu câu giờ và đánh lạc hướng. Như ngày 2.6, Chủ nhiệm Văn phòng Chính phủ Mai Tiến Dũng thông báo: “*Đã tìm ra nguyên nhân cá chết nhưng chưa công bố vì đang phản biện*”!?! Bên cạnh đó, Chính phủ còn từ khước sự giúp đỡ của Hoa Kỳ (theo tiết lộ của Đại sứ Ted Osius ngày 8.6 tại Washington DC) và của Đài Loan (theo tiết lộ của một viên chức nước này trong một cuộc họp báo ở Đài Bắc hôm 16.6).

Đúng ngày họp báo 30.6, bộ trưởng Trương Minh Tuấn hùng hồn tuyên bố: “*Ngay từ đầu những người đứng đầu Đảng, Nhà*

nước đã quyết liệt chỉ đạo yêu cầu điều tra nhanh chóng xác định nguyên nhân, thủ phạm gây ra, đánh giá hậu quả gây ra, hỗ trợ người dân bị ảnh hưởng...”. Thế nhưng, chẳng có “quan” nào phải từ chức, bị truy cứu trách nhiệm dân sự hay hình sự vì đã để xảy ra thảm họa. Thậm chí chẳng có “quan” nào đứng lên xin lỗi toàn dân và các nạn nhân, vì đã phát biểu lừa gạt công luận hoặc từng ra tay đàn áp người bảo vệ môi trường.

Trước ngày họp báo, đã xuất hiện bức thư nhận lỗi của Formosa. Điều tra nguyên nhân thảm họa môi trường là vấn đề kỹ thuật và pháp lý, lẽ ra kết quả phải công bố trước khi công ty nhận lỗi về mình. Vậy mà ngược lại. Điều đó cho thấy Chính phủ chờ thuyết phục Formosa thừa nhận trước mới dám công bố nguyên nhân sau. Như thế là có sự phối hợp nhịp nhàng giữa đôi bên trong sự kiện nghiêm trọng này để đối phó công luận!

Bộ Trưởng Mai Tiến Dũng cũng cho hay: Vì Formosa đã nhận lỗi trước người dân VN, đưa ra 5 cam kết về bồi thường hỗ trợ, nên Chính phủ cũng có “chính sách độ lượng” mà không truy tố!?! Điều này phải chẳng có liên hệ với việc hoãn thi hành Bộ luật Hình sự sửa đổi vốn phải có hiệu lực ngày 1.7. Vì với Điều 235, khoản 5, điểm (d) trong Bộ luật này, Formosa phải bị đình chỉ hoạt động vĩnh viễn.

Ngoài việc chấp nhận sự “đổ thừa” của Formosa là do mất điện trong vài ngày đầu tháng 4.2016, nên các chất kịch độc phenol và cyanur chảy tràn ra biển, chấp nhận để Formosa tiếp tục hoạt động như một ổ độc chất lâu dài cho môi trường đất nước và một nguy cơ tiềm tàng cho an ninh tổ quốc, nhà cầm quyền lại tự ý chấp nhận 500 triệu đôla bồi thường mà không thông qua sự đánh giá tường tận của chuyên gia và phán quyết nghiêm túc của tòa án về tác hại khủng khiếp do Formosa gây ra trong hiện tại và tương lai. Như thế là vi phạm Hiến pháp lẫn pháp luật. Ngoài ra, đó là số tiền bèo bọt, vô nghĩa, mang tính cách lãng nhục, một hình thức đấm mồm quan chức và bố thí cho nạn nhân, kết quả sự thỏa thuận trên lưng nhân dân của một nhà nước vô trách nhiệm với một tội

phạm môi trường khét tiếng. Với cái giá đó, đảng Cộng sản đang bán rẻ hiện tại và tương lai dân tộc!

Tất cả vụ việc này đang gây phản ứng mạnh mẽ trong công luận nhân dân và thậm chí trên báo giới “lề đảng”

Trước tình hình đó, các tổ chức xã hội dân sự và chính trị ký tên dưới đây tuyên bố:

- 1) Cục lực lên án nhà cầm quyền Cộng sản, cụ thể là Bộ Chính trị, sau thời gian dài của thảm họa quốc gia, đã chẳng có một phán quyết nghiêm chỉnh nào về thủ phạm tội ác, một biện pháp hữu hiệu nào để khôi phục môi trường, một hỗ trợ đúng nghĩa nào cho các nạn nhân thảm họa. Ngược lại, sau khi để cho Formosa chiếm giữ một khu vực quan trọng về an ninh quốc phòng, với những điều kiện ưu đãi cách kỳ lạ, để rồi tuôn ra độc chất hủy hoại môi trường chưa từng có, nay nhà cầm quyền vẫn cho nó ung dung tồn tại và hoạt động để tiếp tục gieo tai ương, thay vì đưa nó ra truy tố trước pháp luật và đóng cửa nó vĩnh viễn.
- 2) Kịch liệt phê phán chính phủ VN thay vì cúi đầu nhận lỗi trước nhân dân, bãi nhiệm và truy tố những quan chức dính líu tới tiến trình cho phép một tác nhân nước ngoài vào gây hiểm họa cho chính Tổ quốc và Đồng bào, thì lại bày ra màn trình diễn “nhận lỗi” của một tội phạm được ngay đặc xá, như khúc dạo đầu để đảng CS tiếp tục trục lợi trên lưng nhân dân VN, những người sẽ tiếp tục hứng chịu thảm họa bởi cung cách độc tôn lãnh đạo và điều hành đất nước của đảng. Cung cách này dựa trên điều 4 Hiến pháp hết sức ngang ngược và sự hỗ trợ của một Quốc hội chỉ biết im lặng.
- 3) Tha thiết kêu gọi toàn thể Đồng bào, các lực lượng quần chúng (sinh viên học sinh, nông dân, ngư dân, công nhân), các cộng đồng tôn giáo, các tổ chức xã hội dân sự độc lập tiếp tục xuống đường thường xuyên và đông đảo, tổ quyền lực nhân dân, tạo sức mạnh quần chúng để đòi đảng và nhà cầm

quyền cộng sản phải trả lễ trước công lý. Bởi lẽ cái chết của biển cũng như của cá chỉ là ngọn của vấn đề, gốc chính là cái chết của lương tâm, của đạo đức, của lý trí và của chính trị nơi hàng lãnh đạo mà ngày càng lộ rõ là vô Tổ quốc và vô Dân tộc.

4) Cụ thể đề nghị với toàn thể Đồng bào **“Một Tháng Hành Động Vì Môi Trường Việt Nam”**, kể từ ngày 6.7.2016 đến 6.8.2016. Trong tháng này, chúng ta sẽ kêu gọi nhau thực hiện những hành động sau:

- mặc áo trắng có biểu tượng cá chết khi ra đường;
- biểu tình cá nhân hay tập thể để đòi đóng cửa Formosa;
- tổ chức các đoàn đi hỗ trợ ngư dân, đặc biệt hỗ trợ pháp lý để kiện Formosa ra tòa;
- và mọi sáng kiến cần thiết khác.

Riêng Đồng bào hải ngoại, xin hãy tổ chức triển lãm hình ảnh toàn bộ vụ Formosa cũng như có những hoạt động lên án tội ác phá hủy môi trường của thủ phạm lẩn đồng lõa để vận động quốc tế ủng hộ nhân dân Việt Nam.

Làm tại Việt Nam ngày 4 tháng 7 năm 2016

Các tổ chức xã hội dân sự độc lập:

- 1- Ban Vận động Văn đoàn Độc lập Việt Nam. Đại diện: PGS TS Hoàng Dũng
- 2- Báo Sài Gòn. Đại diện: Linh mục Lê Ngọc Thanh
- 3- Diễn đàn Bauxite Việt Nam. Đại diện: Giáo sư Phạm Xuân Yêm.
- 4- Diễn đàn Xã hội Dân sự. Đại diện: Tiến sĩ Nguyễn Quang A
- 5- Giáo hội Liên hữu Lutheran VN-HK. Đại diện: Mục sư Nguyễn Hoàng Hoa
- 6- Giáo hội Phật giáo Hòa Hảo Thuận túy. Đại diện: Các ông Lê Văn Sốc, Lê Quang Hiến
- 7- Hội Anh em Dân chủ. Đại diện: Mục sư Nguyễn Trung Tôn.

- 8- Hội Bảo vệ Quyền tự do Tôn giáo. Đại diện: Bà Hà Thị Vân
- 9- Hội Bầu bí Tương thân. Đại diện: Ông Nguyễn Lê Hùng
- 10- Hội Cựu Tù nhân Lương tâm. Đại diện: Bác sĩ Nguyễn Đan Quế và Linh mục Phan Văn Lợi
- 11- Hội cựu Tù nhân LT thanh niên Công giáo. Đại Diện: Anh Nguyễn Văn Oai.
- 12- Hội Giáo chức Chu Văn An. Đại diện: Gs Vũ Mạnh Hùng.
- 13- Hội Người dân Đòi quyền sống: Đại diện: Bà Hồ Thị Bích Khương
- 14- Khối Nhơn sanh đạo Cao Đài. Đại diện: các Chánh trị sự Hứa Phi, Nguyễn Kim Lân, Nguyễn Bạch Phụng.
- 15- Khối Tự do Dân chủ 8406. Đại diện: Kỹ sư Đỗ Nam Hải.
- 16- Mạng lưới Các Tổ chức XHDS Độc lập. Đại diện: Ông Vũ Quốc Ngữ
- 17- Người Bảo vệ Nhân quyền. Đại diện: Ông Vũ Quốc Ngữ
- 18- Nhóm Linh mục Nguyễn Kim Điền. Đại diện: Linh mục Nguyễn Hữu Giải.
- 19- Phong trào liên đới Dân Oan. Đại diện: Bà Trần Ngọc Anh.
- 20- Tăng đoàn Giáo hội PGVNTN. Đại diện: Hòa thượng Thích Không Tánh.

Một số tổ chức chính trị và dân sự khác:

- 1- Đảng Dân chủ Nhân dân Việt Nam. Đại diện: Bs. Lê Nguyên Sang
- 2- Đảng Việt Tân. Đại diện : ông Hoàng Tứ Duy
Show original message
- Hợp Mặt Dân Chủ. Đại diện: Ông Lâm Đăng Châu
- 4- Tổ chức Tranh đấu đòi Nhân quyền tại VN của Người Việt Hải ngoại (MRVN). Đại diện: Ts. Nguyễn Tiến Thành
- 5- Trung tâm Việt Nam Hannover (CHLB Đức) Đại diện: Ông Lê Nam Sơn

[Sưu tập của GDHT]

PHẢI LÀM ĐIỀU NÀY

nhưng không **ĐƯỢC BỎ ĐIỀU KIA**

Chiều ngày 14.5.2016, Thứ trưởng Bộ Khoa học và công nghệ Phạm Công Tạc cho biết đến ngày 26.4.2016, các kết quả phân tích cho thấy đã đủ căn cứ khoa học để loại trừ hầu hết các nhóm nguyên nhân tự nhiên từ địa chấn, sốc nhiệt, dịch bệnh... Như thế có thể khẳng định gần chắc chắn rằng nguyên nhân gây ra thảm họa môi trường biển qua vụ cá chết hàng loạt dọc bờ biển miền Trung nước Việt chúng ta vừa qua là do con người. Nếu không phải do “thiên tai” thì đúng là bởi “nhân họa”.

Ngày 26.5 Đức cha Tôma Vũ Đình Hiệu. Chủ tịch Ủy Ban Bác Ái Xã Hội-Caritas Việt Nam ra bức “thư kêu gọi giúp đồng bào nạn nhân thảm họa ô nhiễm môi trường biển miền Trung”.

Ngày 27.5 Đức cha Phaolô Nguyễn Thái Hợp, giáo phận Vinh ra thư kêu gọi tương trợ nạn nhân thảm họa môi trường biển, dự kiến sẽ giúp mỗi gia đình khoảng trên dưới 100 kg gạo.

Bản thân đã từng nghe một vài ngư dân lên tiếng trên phương tiện truyền thông rằng họ sẵn sàng đón nhận tấm lòng chia sẻ của đồng bào nhưng thực ra họ không cần gạo mà cần có biển sạch để tự mình kiếm kế sinh nhai cho bản thân và gia đình.

Là con cái trong Hội Thánh Công Giáo Việt Nam, đoàn chiên “vâng lời các vị chủ chăn trong các điều hợp lẽ đạo” (GLCG câu 269 – Sách GLCG - HĐGM VN trang 84). Tuy nhiên chiên

trưởng thành vẫn hằng mong các đáng bậc mạnh mẽ lên tiếng đòi hỏi quý vị lãnh đạo Nhà Nước hữu trách công khai những nguyên nhân gây ra thảm họa môi trường biển ở trên. Nếu không phải là do thiên tai thì là do nhân họa. Nếu là

nhân họa thì do những ai gây ra và họ gây ra thảm họa đó như thế nào để họ phải có trách nhiệm đền bù thiệt hại đồng thời cùng với Nhà Nước có biện pháp khắc phục hậu quả.

Phải làm những điều này (liên đới chia sẻ với các nạn nhân của thảm họa) nhưng không được bỏ các điều kia (bảo vệ công lý) (x. Mt 23,23-24). Giả như bà con tín hữu Công giáo Việt Nam đã hài lòng với dăm ba chục ngàn hay dăm ba triệu đồng góp phần chia sẻ với các nạn nhân thảm họa biển thì biết đâu họ đang được hướng dẫn kiểu “gạn lọc con muối, nhưng lại nuốt cả con lạt đà!” (Mt 23,24).

Lm. Giuse Nguyễn Văn Nghĩa
[Sưu tập của GDHT]

NHỮNG ĐÒI HỎI THIẾT YẾU

để trở nên **MÔN ĐỆ TRƯỞNG THÀNH**

Trong quyển tiểu sử của mình, Morris West cho rằng, ở một độ tuổi nhất định nào đó của cuộc đời, tự điển tâm linh của chúng ta đơn giản chỉ còn ba câu: Cảm ơn! Cảm ơn! Cảm ơn! Ông đúng nếu chúng ta hiểu trọn vẹn thế nào là sống với tấm lòng biết ơn. Biết ơn là đức hạnh cao nhất, là nền tảng cho các thứ hạnh khác, kể cả tình yêu. Và nó còn đồng nghĩa với thánh thiện.

Biết ơn không chỉ là điều xác định sự thánh thiện, mà còn xác định cả sự trưởng thành. Chúng ta trưởng thành khi đạt đến mức độ biết sống biết ơn. Nhưng điều gì sẽ cho chúng ta được như thế? Điều gì cho chúng ta một sự trưởng thành nhân bản sâu sắc hơn? Tôi muốn nêu ra đây mười đòi hỏi chính yếu cả trong sự trưởng thành nhân bản lẫn trưởng thành Kitô giáo:

1) Sẵn sàng đảm nhận hơn nữa những phức tạp đời sống với lòng cảm thông.

Trong cuộc sống, có rất ít điều trắng đen hoặc đơn giản là xấu tốt rõ ràng, kể cả trong tâm hồn và động cơ của chúng ta. Sự trưởng thành làm cho chúng ta nhìn nhận, thông hiểu và chấp nhận sự phức tạp này với lòng cảm thông để, như Chúa Giêsu, chúng ta khóc những giọt nước mắt thông hiểu cho những đô hội hỗn loạn và những tâm hồn phức tạp của chính chúng ta.

2) Ghen tương, giận dữ, chua cay, thù ghét phải được biến đổi, không ăn miếng trả miếng.

Bất kỳ nỗi đau hay áp lực nào không được biến đổi, thì chúng sẽ được chúng ta lan truyền tiếp. Khi đối diện với ghen tương, giận dữ, chua cay, thù ghét, chúng ta phải như người lọc nước, giữ độc tố bên trong, chỉ để cho dòng nước tinh khiết chảy ra ngoài, chứ đừng làm như sợi dây điện, cứ để điện năng xuyên qua mà không lọc.

3) Hãy mềm dẻo chịu đựng hơn là để tâm hồn chai cứng

Chịu đựng và khiêm nhường luôn có trong chúng ta, nhưng cách chúng ta đáp trả, tha thứ hay chua cay, sẽ định rõ mức độ trưởng thành và chân tướng của chúng ta. Đây có lẽ là phép thử cao nhất cho đạo đức của chúng ta: Liệu lòng khiêm tốn của tôi sẽ làm mềm dịu hay chai cứng tâm hồn tôi đây?

4) Tha thứ

Đến cuối cùng, chỉ có một điều kiện để được vào thiên đàng (cũng như để sống trong cộng đồng nhân loại), chính là sự tha thứ. Có lẽ trong nửa sau cuộc đời mình, việc khiến chúng ta phải đấu tranh nhiều nhất chính là hành động tha thứ: Tha thứ cho những ai đã làm chúng ta tổn thương, tha thứ cho bản thân vì những khiếm khuyết, và tha thứ cho Thiên Chúa vì dường như Ngài đã bất công để chúng ta kiệt lực khi đối diện với thế giới này. Trong tất cả, đòi hỏi đạo đức lớn nhất chính là đừng để mình chết đi với một tâm hồn chua cay và bất dung.

5) Sống biết ơn

Là một vị thánh nghĩa là được kích động bởi lòng biết ơn, không hơn không kém. Đừng để ai lừa mình với tư tưởng cho rằng lòng sốt sắng với chân lý, với giáo hội, và ngay cả với Thiên

Chúa có thể cao hơn hay ít ra cũng ngang với đòi hỏi không nhân nhượng là chúng ta phải luôn luôn biết sống trong tâm tình biết ơn. Thánh thiện là sống biết ơn. Không có lòng biết ơn, chúng ta sẽ thấy mình đang làm những điều đúng cho những động cơ sai lầm.

6) Chúc phúc hơn là chúc dữ.

Chúng ta trưởng thành khi chúng ta khẳng định mình bằng điều mà chúng ta hướng đến hơn là điều mà chúng ta chống lại và đặc biệt sự trưởng thành của chúng ta được đánh dấu khi chúng ta, như Chúa Giêsu, biết tìm đến tha nhân và nhìn họ với cặp mắt chúc lành (“Xin Chúa chúc lành cho bạn!”) hơn là chúc dữ (“Bạn nghĩ bạn là ai vậy?”) Có khả năng khen ngợi hơn là phê phán là dấu hiệu cho thấy mức độ trưởng thành của mỗi người.

7) Sống minh bạch và lương thiện.

Chúng ta không bình thường khi khư khư ôm giữ các bí mật bệnh hoạn nhất của mình, nhưng chúng ta sẽ sống lành mạnh khi chúng ta sống lương thiện. Như Martin Luther đã từng nói, chúng ta cần “phạm tội một cách dũng cảm và chân thật.” Sự trưởng thành không có nghĩa là chúng ta trở nên hoàn hảo hay vô tội, nhưng có nghĩa là chúng ta sống chân thật.

8) Cầu nguyện bằng cảm xúc lẫn theo nghi thức.

Nguồn năng lượng chúng ta cần để cho mình sống trong lòng biết ơn và tha thứ không nằm ở sức mạnh của ý chí nhưng ở ân sủng và cộng đoàn. Chúng ta được vậy là nhờ cầu nguyện. Chúng ta trưởng thành khi biết mình bất lực và biết nhờ đến sức mạnh Thiên Chúa, cũng như khi biết cầu nguyện với tha thân để cho toàn thể giới cũng sẽ cầu nguyện như vậy.

9) Mở rộng vòng tay hơn bao giờ hết:

Chúng ta trưởng thành khi định nghĩa được ai là gia đình mình (Ai là anh chị em tôi?) theo một cách đại kết, liên tôn, không phân biệt tư tưởng, không kỳ thị. Chúng ta chỉ trưởng thành khi biết thương xót như Thiên Chúa giàu lòng thương xót, mặt trời chiếu cho cả người mình thích và không thích. Đến một lúc, chúng ta phải thay thế các áp phích cổ động yêu thương bằng những cái chậu cái khăn để cùng tắm chung một dòng nước.

10) Hãy ở đúng vị thế của mình, và để Thiên Chúa bảo vệ bạn.

Xét tận cùng, tất cả chúng ta đều yếu ớt, chỉ nhờ vào may rủi, và vô vọng, không bảo vệ những người chúng ta yêu mến, và cả chính chúng ta nữa. Chúng ta không thể bảo đảm sự sống, an toàn, ơn cứu rỗi, hay sự tha thứ cho chính mình hay cho những người mình yêu thương. Sự trưởng thành dựa trên việc chấp nhận sự thật này hơn là cứ mãi lo lắng về nó. Chúng ta chỉ có thể làm hết sức mình, bất kể quãng đời nào, vị thế nào, giới hạn hay khiếm khuyết của mình, và tin rằng như vậy là đủ, tin rằng nếu chúng ta ngã xuống nơi chiến điểm của mình, trong chân thật, trong khi đang làm nhiệm vụ được giao, thì chính Thiên Chúa sẽ lo cho phần còn lại.

Thiên Chúa là một bậc cha mẹ yêu thương vô vàn, tràn đầy thông hiểu, và hoàn toàn cảm thông. Chúng ta trưởng thành và tự do thoát khỏi những lo lắng sai lầm, khi chúng ta hiểu được và tin tưởng sự thật đó.

Rev. Ron Rolheiser, OMI
[Sưu tập của GDHT]

TIN VUI CÔNG GIÁO

VATICAN MUỐN CẢI THIỆN QUAN HỆ GIỮA CÁC PHONG TRÀO GIÁO DÂN VÀ PHẨM TRẬT HỘI THÁNH

Đăng ngày 20.06.2016 - 1:46pm

GNsP – Theo thuật ngữ thế tục, thế kỷ 20 nhìn thấy sự bùng nổ của cái mà người ta gọi chung là “phong trào giáo dân” hay “các cộng đoàn mới” khác.

Chúng là những đề nghị vững chắc của đời sống Kitô hữu và là những nẻo đường hấp dẫn của việc huấn luyện Kitô giáo mà đa phần liên quan tới ý tưởng chính cũng được gọi là “đặc sủng”.

Ví dụ như, phong trào Focolare đề nghị tái khám phá tình huynh đệ giữa mọi người; phong trào Thông Công và Tự Do đề nghị một phương pháp giáo dục để hiểu biết về niềm tin trong một cách thức sống động; và Cộng đồng thánh Egidio, chỉ ta cách nhận ra khuôn mặt của Thiên Chúa nhờ đón nhận những người thiệt thòi.

Có hàng trăm “phong trào” hay đề nghị không chỉ cuốn hút giáo dân nhưng còn thu hút cả các linh mục và tu sĩ.

Bởi vì các phong trào này là những thực thể tích cực và năng động, chúng có thể rơi vào nguy cơ xem chính mình như những đề nghị hiệu lực duy nhất của đời sống Kitô hữu, do vậy chúng thực hành các giá trị của mình và không lắng nghe hay đồng thuận với những khuyên bảo của giám mục mình.

Để tránh được điều này, tòa thánh Vatican đã vừa ra một tài liệu mang tên Hội Thánh tươi trẻ. Nó được ra mắt tại Vatican và được chuẩn bị bởi Ủy Ban Tín lý Đức Tin. Văn kiện nhìn nhận những thực thể mới này là một món quà nhưng đặt nền tảng cho “một sự tham dự hữu hiệu và trật tự của các nhóm mới trong tình hiệp thông và sứ mệnh của Hội Thánh.”

Đức Hồng Y Gerhard Ludwig Müller chủ tịch Ủy Ban Tín Lý Đức Tin nói: “Đây không phải là nhằm định nghĩa phẩm trật hay đặc sủng quan trọng hơn. Đây là điều chúng ta muốn vượt qua, chúng ta muốn thắng vượt sự đối nghịch. Chúng ta là một Giáo Hội thừa sai, vì thế ta phải đối mặt với chủ nghĩa thế tục và tới được với nhiều người không biết Chúa Giêsu và cả Hội Thánh... Đây là điều mà ta phải xử lý, chứ không phải là những cuộc chiến mới.”

Đức Hồng y Marc Ouellet, chủ tịch Ủy Ban Giám Mục chia sẻ “mục đích của tài liệu này là cải thiện tương quan hiệp thông trong Hội Thánh, vì thế sứ mệnh của Hội Thánh có một tác động lớn lao hơn và sâu sắc hơn.”

Văn kiện nhắc lại rằng các phong trào phải được chuẩn nhận bởi các giám mục, người “đã nhận được ân sủng lãnh đạo Hội Thánh và cũng có trách nhiệm theo dõi các thực hành công ích của các đặc sủng, để dù với phương cách nào tất cả đều đóng góp cho công ích của Hội Thánh và của sứ mệnh loan báo Tin Mừng.

Đây là lần đầu tiên, các Giám mục thiết lập các tiêu chuẩn rõ ràng để chuẩn nhận một phong trào mới. Giữa những tiêu chuẩn đó rõ ràng là phải có việc tuyên xưng đức tin Công Giáo, nhưng cũng “thừa nhận và kính trọng sự bổ sung tương hỗ của các thành tố đặc sủng khác trong Hội Thánh.”

Tinh thần nền tảng của văn bản mới này là một yêu cầu cho các thành viên của những phong trào này để tham gia cách hữu hiệu vào đời sống của giáo phận, phục vụ sứ mệnh của toàn thể Hội Thánh.

Paul Minh Nhật, GNsP (theo news.va)

[Sưu tập của GDHT]

BỘ GIÁO LÝ ĐỨC TIN KÊU GỌI GIÁM MỤC VÀ CÁC PHONG TRÀO GIÁO DÂN TÔN TRỌNG LẦN NHAU

Đăng ngày 20.06.2016 - 1:24pm

GNsP – Trong văn kiện đầu tiên của bộ giáo lý kể từ khi Đức Thánh Cha Phanxicô được bầu lên ngôi vị lãnh đạo tối cao của Giáo Hội Công Giáo, Bộ Giáo Lý Đức Tin đã kêu gọi các Giám mục Công giáo và các Phong trào giáo dân phải tôn trọng lẫn nhau.

Trong một văn kiện mới nhất của Bộ Giáo lý Đức Tin mang tên “*luvenescit Ecclesia*”, nói rằng các Giám mục và các Phong trào giáo dân “đồng thiết yếu” đối với đời sống của cộng đoàn Công giáo trên toàn cầu.

Văn kiện được Bộ Giáo lý Đức Tin ban hành nói đến mối liên hệ giữa các Giám mục công giáo và các Phong trào giáo dân, nhấn mạnh đến phong cách mới của Phúc Âm hóa hoặc đời sống Công giáo rộng lớn hơn.

Trong văn kiện *luvenescit Ecclesia*- “Sự trẻ hóa của Giáo Hội”, Bộ Giáo Lý Đức Tin cho biết các Giám mục và Phong trào giáo dân phải có những trách nhiệm cụ thể với nhau và trên hết là tất cả nên tiếp nhận nhau như là “đồng thiết yếu” cho đời sống của cộng đồng Công giáo trên toàn cầu.

Văn kiện tuyên bố rằng, “Các giám mục phải tôn trọng tính đặc thù của những đoàn sủng riêng biệt, tránh những trói buộc pháp lý mà làm giảm tính mới mẻ được sinh ra từ những kinh nghiệm cụ thể.”

Văn kiện nói rằng, “Các Phong trào giáo dân phải tôn trọng các thể chế cơ bản của Giáo hội bằng cách tự nguyện tham gia vào đời sống của những cộng đoàn Giáo hội địa phương và phải tránh bất kỳ mối nguy hiểm mà các đối tượng đặc sủng có thể một cách

nào đó được xem như là một hoạt động song song với đời sống Giáo Hội.”

Văn kiện mới của Vatican cũng đề cập một cách cụ thể đến những thực trạng gần đây mà có thể được mô tả như là những cộng đoàn tín hữu, các phong trào Giáo hội và cộng đồng mới.

Những cộng đoàn như thế, đôi khi có thể đảm nhiệm những tính năng tương tự như các phẩm chức tôn giáo, nhưng có việc tuyên khấn và thường liên quan đến việc các giáo dân tụ họp lại với nhau cho những mục đích hay lợi ích cụ thể.

Một số ví dụ bao gồm: Phong trào Focolare, một tổ chức quốc tế Ý được thành lập nhằm thúc đẩy tình hữu nghị phổ quát; Neocatechumenal Way, một cộng đoàn Tây Ban Nha được thành lập nhằm giúp đỡ cho người tân tòng lãnh nhận Bí tích Rửa tội; và Regnum Christi, một phong trào giáo dân kết hợp với Legion of Christ, trật tự tôn giáo được Marcial Maciel, người Mexico thành lập nhằm giúp đỡ cho những người bị lạm dụng tình dục và bị ruồng bỏ.

Đức Hồng y Gerhard Müller, người Đức, Tổng trưởng Bộ Giáo lý Đức tin Vatican, đã cho biết tại một buổi họp báo hôm thứ Ba rằng: “có vẻ cần thiết để cung cấp cho các mục tử và tín hữu một sự suy xét cẩn trọng và đáng khích lệ các mối liên hệ giữa những đặc sủng đã làm sinh động đời sống của Giáo Hội, đặc biệt là với sự phát triển của các phong trào và những cộng đoàn giáo hội mới trong thời gian qua.”

Trong văn kiện, giáo đoàn cho biết rằng các cộng đoàn mới lấp đầy trái tim của Giáo Hội với niềm vui và lòng biết ơn và rằng họ đã thực hiện đảm nhận viết các văn bản để kiểm tra việc thi hành đúng đắn những đặc sủng của các cộng đoàn khác nhau, hoặc những tính đồng nhất cụ thể trong cộng đồng Giáo hội rộng lớn hơn.

Mặc dù nhiều lần giáo đoàn bày tỏ lòng biết ơn đối với các phong trào khác nhau trong khắp văn kiện dài 32 trang, điều đó cũng làm rõ ràng một số điểm mà cuối cùng các Giám mục Công giáo trên toàn cầu nên có trách nhiệm về việc xác định các cộng

đoàn đang hoạt động một cách thích hợp trong các cấu trúc của Giáo hội.

Văn kiện chỉ rõ một luận điểm về mối liên hệ giữa tông đồ Phêrô và Phaolô nhằm mục đích mô tả cách mà các giám mục và Phong trào giáo dân có mối tương quan lẫn nhau.

Văn kiện nói rằng, “Trên hết tất cả, cần có những tiếp đón ân cần và thiện chí và tin chắc về nguồn gốc thánh thiêng của các đặc sủng. Tuy nhiên, Phong trào giáo dân không nghĩ những ân ban này như là quyền hủy bỏ sự vâng phục mà được ban đối với các phẩm trật.”

Văn kiện tiếp tục rằng, “Thánh Phaolô là người đã lãnh nhận đặc sủng để lãnh đạo trong Giáo Hội cũng có trách nhiệm trong việc giữ gìn thực hiện tốt các đoàn sủng khác, theo cách như thế mà tất cả đóng góp cho lợi ích của Giáo Hội và sứ mạng rao giảng Tin Mừng, tất cả chúng ta biết rõ rằng Chúa Thánh Thần ban các đặc sủng cho bất cứ ai mà ngài mong muốn.” “Cùng một Thần khí ban cho các phẩm trật của Giáo Hội khả năng để phân biệt tính xác thực của các đặc sủng, để tiếp nhận họ với niềm vui và lòng biết ơn, để thúc đẩy họ một cách hào hiệp, và cùng đồng hành với họ với tư cách của vị chủ chăn thận trọng.”

Văn kiện cũng khẳng định một sự tương đồng mà hai cộng đoàn biểu hiện mối quan hệ thân thuộc như giữa sự hiểu biết của chúng ta về Thiên Chúa là Ngôi Thứ Hai, hay Lời Chúa, và cũng là Chúa Thánh Thần. “Mối ràng buộc căn nguyên giữa những ân ban phẩm trật, được tấn phong do bí tích Truyền Chức, và các đặc sủng, đều được ban phát tự do bởi Chúa Thánh Thần, có những cội rễ sâu xa nhất của nó, do đó, trong mối liên hệ giữa Ngôi Hai Thiên Chúa và Chúa Thánh Thần là Đấng luôn là Thần Khí của Chúa Cha và Chúa Con.”

Văn kiện nói tiếp, “Hai sứ vụ thiêng liêng này ngụ ý rằng sự liên đới mỗi ân ban với nhau được phân phát một cách tự do cho Giáo Hội.”

Sau đó, văn kiện cung cấp tám tiêu chí mà các Giám mục có thể sử dụng trong việc nhận thức rõ đặc sủng của một cộng đoàn nhất định có thể được thực hiện đúng trong Giáo hội rộng lớn hơn.

Trong số những tiêu chí đó: Cam kết loan báo Tin Mừng của cộng đoàn, tuyên xưng đức tin Công giáo, là chứng nhân cho một hiệp thông thực sự với toàn thể Giáo Hội và gắn chặt những chiều kích xã hội với Giáo hội trong việc loan báo Tin Mừng.

Văn kiện nói rằng, “Sự tham chiếu đến Học thuyết Xã hội của Giáo Hội cũng là một yếu tố quyết định,” trích Tông huấn Niềm Vui Tin Mừng 2013 của Đức Thánh Cha Phanxicô. Điều này không thể thiếu trong thực thể Giáo hội đích thực.”

Văn kiện của Bộ giáo lý đức tin đã được gửi đến các Giám mục Công Giáo trên toàn thế giới. Nó gồm năm chương ngắn gọn và kết thúc với một lưu ý rằng nội dung đã được phê duyệt bởi Đức Thánh Cha Phanxicô vào ngày 14 tháng 3 và chính thức ký kết ngày 15 tháng 5 bởi Tổng trưởng Bộ Giáo lý Đức tin, Đức Hồng y Müller và Đức Tổng giám mục Luis Ladaria, là Giám mục Dòng Tên, Thư ký của Bộ Giáo lý Đức Tin.

Văn kiện này sử dụng nhiều chú thích. Văn kiện có 118 ghi chú của Đức Thánh Cha Phanxicô. Văn kiện cũng trích dẫn 31 lần các văn kiện từ Công đồng Vatican II, trong cuộc họp của các giám mục Công giáo toàn cầu từ năm 1962-1965.

Trong số những văn kiện khác được trích dẫn như: thánh John Chrysostom thế kỷ thứ IV, thần học gia Origen thế kỷ thứ III, thánh Basil Cả thế kỷ thứ IV, thánh Cyprianô thế kỷ thứ III, thánh Ephrem Syria thế kỷ thứ IV, Đức Hồng y John Henry Newman thế kỷ XIX, và Đức Piô XII, Đức Phaolô VI, Đức Gioan Phaolô II và Đức Bênêđictô XVI.

GNsP (theo vaticaninsider)
[Sưu tập của GDHT]

THÔNG ĐIỆP LAUDATO SI' GỢI CẢM HỨNG CHO GIỚI TRẺ CÔNG GIÁO PAKISTAN

Hội thảo thảo luận cách hành động bảo vệ môi trường

Tags: chăm sóc ngôi nhà chung của chúng ta

July 6, 2016

Tin từ Pakistan

Caritas và Ban Mục vụ Giới trẻ đứng ra tổ chức hội thảo ở Lahore, tìm cách để người Công giáo Pakistan có thể đáp ứng lời mời gọi trong thông điệp về môi trường của Đức Thánh cha Phanxicô

“hãy chăm sóc ngôi nhà chung của chúng ta” (Laudato Si).

Được cha Jahnzeb Iqbal và Father Liam O’Callaghan hướng dẫn, các bạn trẻ Công giáo Pakistan tham dự hội thảo khám phá các cách khác nhau để chăm sóc môi trường.

Hội thảo thảo luận các biện pháp thiết thực như cách trồng cây, bảo vệ nguồn nước và cách để tránh lãng phí.

Cha O’Callaghan nói thông điệp của Đức Thánh cha sẽ sớm được dịch ra tiếng Urdu, quốc ngữ Pakistan.

Trong thông điệp, Đức Thánh cha Phanxicô phê phán chủ nghĩa tiêu thụ và phát triển vô trách nhiệm và ngài chỉ ra rằng thế giới cần có trách nhiệm với khủng hoảng môi trường một cách thực tế.

UCAN VIET NAM
[Sưu tập của GDHT]

THEO LÒNG THƯƠNG XÓT

Ý: Hymn for the Holy Year of Mercy

Nhạc và Lời: Lm. Nguyễn Duy

ĐK. Con xin dâng lời hát mừng lòng Thương Xót Chúa. Con xin dâng
tạ cảm tạ Tình Yêu Thiên Chúa. Con xin cảm
lời hát mừng lòng Thương Xót Chúa. Lòng Thương Xót mênh mang đất
tạ Cảm tạ Tình Yêu Thiên Chúa. Nguyên thương xót như Cha trên
trời. Lòng Thương Xót bao la tuyệt vời. 1. Ôi Lòng Chúa Xót
trời. Nguyên thương xót như Cha trên trời. Con...

2.
Thương. Con xin cảm...
...nguyện xót thương người.

1. a. Xin cảm tạ Chúa vì Chúa là Cha nhân từ.
b. Tác tạo trần gian bằng chính Thượng Trí siêu phàm.
c. Chúa đã dẫn dắt lịch sử của cả nhân loại.
d. Chúa hằng tha thứ mừng đón con cái trở về.
2. a. Cảm tạ Con Chúa Nguồn Sáng của các dân tộc.
b. Chúa đã yêu thương bằng trái tim của con người.
c. Những gì nhận lãnh thì chúng con tiến dâng Ngài.
d. Tấm lòng mở ra thương xót ai kẻ đơn nghèo.
3. a. Thánh Thần Thiên Chúa đổ xuống bảy ơn nhiệm mầu.
b. Suối nguồn bình an, Ngài đến để chữa cho lành.
c. Đã được ủi an, nguyện sống ủi an mọi người.
d. Xin được tất cả để sống yêu mến hy vọng.
4. a. Hãy cùng nài van bình an của Chúa an bình.
b. Khắp địa cầu đây hằng những đợi mong Tin Mừng.
c. Vui mừng tha thứ ở trong lòng kẻ mọn hèn.
d. Trên trời dưới đất rồi sẽ đổi mới vẹn toàn.

1,2,3,4. ĐẾN MUÔN MUÔN ĐỜI CHÚA VẪN TRỌN TÌNH THƯƠNG.

Lưu ý sau câu d. trở lại ĐK.